

НОВЫ ЧАС

ЯЎГЕНІЯ УС: ДЗІМА ВЫЙДЗЕ

Стар. 4

НЕЗАДАВОЛЕНІЯ "ЛАЙФАМ"

На інтэрнэт-форумах усё часцей можна пабачыць скаргі на дзеянні мабільнага аператара «Life:»

Стар. 6

ЯК ВЫЛІЧЫЦЬ ДЫКТАТАРА

19 мая ў парызскім судзе пачалося незвычайнае пасяджэнне па іску малодшай дачкі прэзідэнта Узбекістана Іслама Карымава

Стар. 11

МАГДАЛЕНА — ДАЧКА ХМАРЫ

Стар. 14–15

**ПАВАЖАНІЯ ЧЫТАЧЫ!
НАДЫШОЎ ЧАС
ПАДПІСКІ НА ДРУГОЕ
ПАЎГОДДЗЕ 2011 Г.
НЕ ПРАПУСЦІЦЕ!**

ЖЫЦЦЁ

БУДЗЕ ЯШЧЭ ГОРШ

Аксана КОЛБ

З кожным днём краіна набліжаецца да дэфолту. І пакуль улада запэўнівае, што ўсё будзе добра, вінаваціць ва ўсім знешніх і ўнутраных ворагаў, насельніцтва скупляе валюту, нерухомаць, лядоўні і ўсё тое, што можна ў гэтыя лядоўні пакласці.

Хтосьці кажа, што мы ўжо даўно скаціліся на дно эканамічнай яміны, хтосьці сцвярджае, што мы толькі на пачатку гэтага шляху. І чым далей, тым будзе горш. У любым выпадку, напэўна, толькі самы адданы прэзідэнцкі электрат яшчэ верыць у беларускі эканамічны пуд. Усе астатнія рыхтуюцца да горшага. Так, згодна апытанню на партале TUT.BY, 39 працэнтаў рэспандэнтаў прагназуюць, што за гэты год цэны вырастуць на 100–500%, 26 працэнтаў апытаных больш аптымістычныя і вераць, што цэны павялічацца толькі на 70–100%. Яшчэ 11 працэнтаў лічаць, што інфляцыя будзе вышэй за 500%. Такім чынам, 76% рэспандэнтаў не вераць у інфляцыйныя прагнозы ўлады (33–39%).

Валютны крызіс і неўтаймаванае падвышэнне коштаў на ўсё, што яшчэ карыстаецца попытам, — толькі пачатак праяўлення сістэмнага крызісу беларускай мадэлі.

Экс-старшыня Нацыянальнага банка Беларусі, прафесар Станіслаў Багданкевіч лічыць, што «некампетэнтнае аўтарытарнае кіраванне эканомікай прывяло на пачатку 2011 года да абвальнага разбурэння цывілізаванага валютнага рынку — аднаго з нешматлікіх рэальных дасягненняў улады. Разбурэнне з'явілася следствам нізкай эканамічнай эфектыўнасці,

жыцця краіны не па сродках у апошнія гады — за кошт продажу дзяржукласнасці і прыцягнення вонкавых пазык. Бачнасьць добрабыту, бачнасьць росту эканомікі забяспечваліся велізарнай крэдытнай экспансіяй, «друкарскім станком» Нацыянальнага банка. У рублёвай рэсурсавай базе банкаўскай сістэмы краіны доля друкарскага станка дасягнула 49%».

Сапраўды, 16 гадоў краіна жыла не па сродках. Адмоўнае сальда знешняга гандлю таварамі, па дадзеных гандлёвага балансу, за студзень-люты 2011 года складала 1 мільярд 967,3 мільёна долараў. За сакавік гэта лічба павялічылася яшчэ амаль на 900 мільёнаў і складала 2,819 мільярда долараў. Такім чынам, штомесяц краіна марнуе амаль на 1 мільярд больш валюты, чым зарабляе. А гэта, па адзнаках Станіслава Багданкевіча, — амаль 25% ВУП (дарэчы, у 2003 годзе доля адмоўнага сальда ў ВУП складала толькі 3%).

Адкуль гэтыя грошы? Доўгія гады ўлады Беларусі вырашалі свае палітычныя праблемы, забяспечваючы сацыяльна-эканамічную стабільнасць за кошт мільярдаў прыбытку ад продажу нафтапрадуктаў. Па розных ацэнках, гэты прыбытак складаў 7–10 мільярдаў долараў у год.

Яшчэ адна крыніца прыбыткаў — знешнія пазыкі. На 1 студзеня 2011 года знешні доўг Беларусі склаў больш за 28 мільярдаў долараў. Гэта некрытычная лічба. Але пытанне ў тым, куды ідуць гэтыя грошы? А яны марнаваліся і марнуюцца на падтрыманне міфу пра сацыяльную стабільнасць. У той час, як асноўныя вытворчыя фонды працягваюць зношвацца (толькі па афіцыйных дадзеных, асноўныя фонды зношаны больш, чым на 80%).

Акрамя таго, валюта марнуецца на рост аб'ёмаў вытворчасці нікому не патрэбных тавараў — зноў

жа для падтрымання міфу пра штогадовы эканамічны рост.

Красамоўным прыкладам бесталковага выкарыстання валютных рэсурсаў стала паведамленне старшыні Камітэта дзяржкантролю па Віцебскай вобласці Васіля Максімава пра тое, што Чашніцкая папяровая фабрыка «Чырвоная зорка», якая выпускае папяровыя мяшкі, закупляла макулатуру ў Расіі за валюту, каб выключыць прастой абсталявання і людзей.

Увесь гэты час мы праядалі грошы, якія павінны былі ісці на мадэрнізацыю. Вялікія заробкі чыноўнікаў і дэпутатаў, не забяспечаныя канкурэнтным таварам заробкі рабочых і калгаснікаў,

лядовыя палацы, дажынкi, шматлікія дзяржпраграмы — аграгарадкі, агратурызм, БРСМ. І ў выніку — насельніцтва не ведае, куды дзець свае нічым не падмацаваныя мільёны, якія з кожным днём усё больш нагадваюць фанцікі ад карамелек.

Рэальныя прыбыткі насельніцтва за чатыры месяцы гэтага года скараціліся амаль у два разы. «У снежні мая пенсія была 634 тысячы, — тлумачыць Таццяна П. з Мінска. (На пенсіі яна ўжо 5 гадоў, але па магчымасці знаходзіць розныя падзаробкі). — На гэту пенсію я магла купіць, напрыклад, 210 долараў, ці 80 кілаграмаў грэчкі, 200 кілаграмаў бульбачкі, 30 кілагра-

маў мяса, прыкладна 125 бутэлек сланечнікавага алею. А сёння гэта ўжо 100 долараў, 30 кілаграмаў грэчкі, 100 кілаграмаў бульбы, 15 кілаграмаў мяса і 70 бутэлек алею. Так што, як ні круці, за тая ж грошы я магу купіць усяго ў два разы менш. А кошты ў крамах растуць з кожным днём».

І ніякая пастанова Саўміна пра дадатковы пералік сацыяльна значных тавараў, кошты на якія будучы рэгулявацца дзяржавай (прынятая, дарэчы, 28 мая), сітуацыю з цэнамі не зменіць.

Кіраўнік аналітычнага цэнтры «Стратэгія» Леанід Заіка лічыць, што «механізм гіперінфляцыі ўжо запушчаны, і самае галоўнае, што нас чакае, рэзкае зніжэнне спажывецкага попыту, таму што насельніцтва ўжо не ў стане на цяперашнім узроўні пенсій і зарплат плаціць па элементарных групах тавараў».

Міністр эканомікі Мікалай Снапкоў месяц таму запэўніў, што «да сярэдзіны года кошты збалансуюцца і знойдуць сваё раўнаважкае становішча».

З міністрам не згодны сустаршыня Рэспубліканскай канфедэрацыі прадпрыемстваў Віктар Маргелай: «Інфляцыя будзе расці прыкладна такім ж тэмпамі, як і цяпер. Штомесяц рэальны рост коштаў складае 10%, калі не вышэй».

Тыя стабілізацыйныя крэдыты, якія ўлада спадзяецца атрымаць ад Расіі і МВФ, пры існуючым узроўні спажывання, сітуацыю не ўратауюць. Па падліках фінансавых аналітыкаў, толькі для таго, каб неяк выправіць сітуацыю, Беларусі патрэбна мінімум 1 мільярд долараў штомесяц. А каб далей развівацца, патрэбны яшчэ 1 мільярд інвестыцый штомесяц. Задача цяжкавыканальная, асабліва калі ўлічыць, што ніякай абяцанай лібералізацыі эканомікі няма. Сітуацыя, верагодна, будзе ўсё больш абстрактная. Наперадзе — або зварот да незавершаных рынковых рэформаў першай паловы 1990-х, або лагічнае завяршэнне беларускай мадэлі пераходам, напрыклад, да кубінскага ўзору, або прывязка да расійскага рубля і страта суверэнітэту, або нешта больш кардынальнае.

ФАКТЫ, ПАДЗЕІ, ЛЮДЗІ

▶ ЗАЯВА

АБАМА СУПРАЦЬ ПРЫСУДАЎ

Прэзідэнт ЗША Барак Абама падпісаў адпаведную заяву з асуджэннем нядаўніх прысудаў, якія вынеслі палітычным вязням у Беларусі.

«Я рашуча асуджаю прысуды апазіцыйным кандыдатам на прэзідэнцкую пасаду ў Беларусі Уладзіміру Някляеву, Андрэю Саннікаву, Віталю Рымашэўскаму, Мікалаю Статкевічу і Дзмітрыю Усу, — гаворыцца ў заяве. — Злучаныя Штаты лічаць палітычнымі вязнямі гэтых і іншых кандыдатаў і мужных актывістаў, арыштаваных і абвінавачаных у час пераследу ў сувязі з падзеямі 19 снежня. Відавочная палітычная матываванасць судовых працэсаў і іх неадпаведнасць нават мінімальным стандартам, уласцівым справядлівай і незалежнай судовай сістэме, азначае для Беларусі вялікі крок назад у сферы дэмакратыі. Мы падзяляем асуджэнне шырокай між-

народнай супольнасцю дзеянняў Аляксандра Лукашэнкі і ўраду Беларусі ў гэтым пытанні.

Кіруючыся нашымі каштоўнасцямі і прынцыпамі, урад Злучаных Штатаў будзе ўводзіць новыя санкцыі ў дачыненні да асобных беларускіх дзяржаўных прадпрыемстваў, у дадатак да санкцый, візавых абмежаванняў і замарожвання актываў, абвешчаных 31 студзеня. Гэтыя меры скіраваныя супраць асобаў, адказных за рэпрэсіі, у прыватнасці Аляксандра Лукашэнкі, а не супраць народа Беларусі. Мы каардынуем дзеянні з іншымі зацікаўленымі ўрадамі, каб з дапамогай рэжыму гнуткіх міжнародных заклікаў да адказнасці беларускіх чыноўнікаў, якія бралі ўдзел у рэпрэсіях. Мы таксама павялічваем нашу падтрымку дэмакратычным рэфармам у Беларусі. Мы далучаемся да Еўрапейскага саюза і іншых нашых саюзнікаў і партнёраў у падтрымцы імкнення народа Беларусі жыць у сучасным, дэмакратычным і квітнеючым еўрапейскім грамадстве».

▶ ПРАФЕСІЯ

ПАЧОБУТА ЧАКАЕ СУД

Альбіна ВІШНЕЎСКАЯ

Крымінальная справа ў дачыненні да журналіста «Газеты Выборчай» Андрэя Пачобута перададзеная ў суд Ленінскага раёна Гродна. Дата яе разгляду пакуль не абвешчана.

Жонка журналіста Аксана паведаміла, што трымаецца муж бадзёра. У лісце Андрэй напісаў: «З нецярпеннем чакаю суда, думаю, ён будзе вельмі вясёлай і нават камедыйнай падзеяй. Фінал яго, зразумела ж, вядомы, але гэта той выпадак, калі вынік менш важны, чым працэс».

Журналісту прад'яўлена абвінавачанне па двух артыкулах Крымінальнага кодэксу РБ — 368 (частка 1) — «абраза» і 367 (частка 1) — «паклёп» у адносінах да прэзідэнта. Па першым з іх прадугледжана пакаранне да двух гадоў зняволення, па другім — ад двух да чатырох гадоў.

Крымінальную справу супраць журналіста завёў пракурор Гродзенскай вобласці Віктар Марозаў. Паводле пракуратуры, абразы Лукашэнку Пачобут наносіў на старонках польскай «Газеты Выборчай», сайта «Белорусский партизан» і свайго блога roszobut.livejournal.com на працягу 2010–2011 гадоў. Журналіста затрымалі 6 красавіка і змясцілі ў гродзенскі СІЗА.

Пры спатканні з жонкай Андрэй перадаў усім калегам прывітанні. А ў лісце запытаўся: «Вы, напэўна, за мяне перажываеце? А я перажываю за вас. Ці не запалохаў вас мой пацярпелы? Ці не паламаў? У мяне тут усё ў парадку. У турме як у турме». Пачобут пажадаў паплечнікам удачы, поспехаў і веры.

«Ён просіць нас, каб ягонае знаходжанне ў турме разглядалася як камандзіроўка. Ён кажа, што тое, што з ім адбылося, гэта глупства ў параўнанні з лёсам камандзіраў Арміі Краёвай, якіх НКВС трымала ў беларускіх турмах у 40-я гады мінулага стагоддзя», — сказала Аксана Пачобут.

Сябры Саюза палякаў для дапамогі сям'і перадалі 31 мая грашовыя сродкі. У Пачобутаў двое дзяцей: дачка Яне — дзесяць гадоў, сыну Яраславу — крыху больш за год. Андрэй Пачобут з'яўляецца старшынёй Галоўнай рады гэтай арганізацыі, якую ўлады адмаўляюцца рэгістраваць.

Сваё 38-годдзе журналіст адзначыў 16 красавіка за кратамі. «Увогуле, я не занепадаю, нават наадварот, — напісаў ён на волю. — Беларусь «турэмная» мала чым адрозніваецца ад Беларусі «свабоднай». Рэжым ёсць рэжым. І там у вас, і тут у мяне!» Хіба што тут, у турме, усё яшчэ больш скандэсавана. З цікавасцю збіраю матэрыял для «посттэрэмнага рэпартажу», хоць з'явіцца яму будзе на канавана праз некалькі гадоў, але будзьце пэўныя, ад гэтага ён не стане менш цікавым. А як вы там?»

«Газета Выборчая» запатрабавала ад уладаў Беларусі вызвалення Андрэя Пачобута. І звярнулася з заклікам дамагацца вызвалення журналіста да міжнародных арганізацый, замежных СМІ і палітыкаў.

P.S. Лісты Андрэю Пачобуту можна даслаць на адрас: 230023, г. Гродна, вул. Кірава, 1, СІЗА №1.

▶ ПАДРАБЯЗНАСЦІ

ЗАГАД — ДУШЫЦЬ СМІ

Таццяна ШЭЛЕГ

Вышэйшы гаспадарчы суд адхіліў іск «Нашай нівы» да Міністэрства інфармацыі аб адмене папярэджання. Яно стала падставой для пачатку ліквідацыі газеты.

Суддзя Алена Маёрава фактычна дала зялёнае святло гэтай працэсу. Яна вынесла 30 мая рашэнне пакінуць у сіле папярэджанне Міністэрства інфармацыі за артыкул «Дзяўчына знаходзілася пад заваламі, калі Лукашэнка ўскладаў кветкі» («НН» № 14 ад 13 красавіка). Аднак «Наша ніва» скарыстаецца яшчэ магчымасцю абскардзіць гэту судовую пастанову ў касацыйнай калегіі Вышэйшага гаспадарчага суда (ВГС).

Міністэрства інфармацыі падала іск у ВГС і аб спыненні выпуску «Народнай волі». Вытворчасць па гэтай справе таксама прыпынена ў сувязі з тым, што газета падала скаргу на вынясенне ёй папярэджання.

Для абедзвюх газет гэта ўжо не першыя папярэджанні ад

Міністэрства інфармацыі за год. Паводле арт. 51 п. 2.2. закона «Аб СМІ», вынясенне на працягу года двух і больш папярэджанняў можа пацягнуць за сабой судовое спыненне выпуску СМІ.

Мінінфармацыі адзначыла, што апошнія папярэджанне «Наша ніва» атрымала за распаўсюд «непраўдзівай інфармацыі аб тым, што адна з ахвяраў тэракту 11 красавіка нібыта знаходзілася на станцыі да позняга вечара».

Як патлумачылі журналісты, дзве вартыя даверу крыніцы незалежна адна ад другой пацвердзілі, што Марына Шубіч трапіла з метро ў шпіталь познім вечарам. А лекары і афіцыйныя асобы гэта абвяргаюць. Дзяўчына, паводле запісаў у прыёмным пакоі, была ў бальніцы ўжо а 18.30. На наступны дзень выданне размясціла на сваім сайце і гэту афіцыйную інфармацыю. Аднак міністэрства вырашыла, што першая публікацыя нанесла шкоду грамадскім інтарэсам і дыскрэдытавала органы дзяржаўнай улады.

«Народнай волі» Міністэрства інфармацыі вынесла папярэджанне за артыкул Святланы Калінкінай «Говорит и показывает «Гейбельс-ТВ». Ён прысвечаны

выхаду на Першым канале БТ фільма «Плошча. Железом по стеклу». Па меркаванні міністэрства, газета распаўсюдзіла звесткі, якія не адпавядаюць рэчаіснасці і ганьбяць дзелавую рэпутацыю Белтэлерадыёкампаніі.

«Аўтар, на наш погляд, правёўшы паралелі паміж СМІ дэмакратычнай дзяржавы, якой з'яўляецца Беларусь, і СМІ нацыскай Германіі, наўмысна мела на мэце зняславіць дзелавую рэпутацыю вядомай тэлерадыёкампаніі», — лічыць афіцыйнае БТ. Іск да рэдакцыі газеты з боку Белтэлерадыёкампаніі Вышэйшы гаспадарчы суд задаволіў 13 красавіка.

«Ясна адно: прынятае палітычнае рашэнне, ёсць заданне ад кіраўніка дзяржавы», — пракаментавала сітуацыю Жана Літвіна, старшыня Беларускай асацыяцыі журналістаў. Яна адзначыла, што ў апошніх публічных выказваннях Лукашэнка прадэманстраваў поўную нецярпімасць да незалежных СМІ. «Абсалютна зразумела, што далей усе органы дзяржаўнага кіравання падпарадкаваныя выкананню гэтага палітычнага рашэння», — заявіла кіраўнік БАЖ.

▶ ПРЭМІЯ

НЯКЛЯЕЎ АТРЫМАЎ БОГА

Вольга ХВОІН

Літаратурную прэмію «Гліняны Вялес», якую штогод прысуджаюць за найлепшую кнігу мастацкай літаратуры, уручылі Уладзіміру Някляеву за кнігу «Кон».

Цырымонія ўзнагароджвання традыцыйна адбываецца ў Полацку, але для Някляева (яму нельга выехаць за межы горада), як некалі і для Славаміра Адамовіча, было зроблена выключэнне. Статуэтку Вялеса, якую зрабіў Генік Лойка, паэт Уладзімір Някляеў атрымаў у мінскім ПЭН-цэнтры.

І тут грывнуў гром...

Заснавальнік прэміі Алесь Аркуш раскажаў, што кожны раз падчас уручэння прэміі адбываюцца незвычайныя з'явы — ці навалыніца, ці званы на Полацкай Сафіі біць пачынаюць.

Паэт-лаўрэат сказаў, што ўжо адвек ад літаратурных імпрэзаў: то абмежаванне волі, то палітыка. Для літаратуры часу было мала.

— Шчыра скажу — палітыка не зусім мая справа... Калі я стану прэзідэнтам, то напішу заяву на звальненне і звярнуся вольна да гэтага Вялеса: «Вялесе, дай мне сілы і натхнення напісаць яшчэ адну паэму!» А гэтую прэмію трэба было б падзяліць з міністрам Куляшовым: калі б ягоны «Алмаз» не ўздумаў даць мне па галаве, то, можа, і не далі б мне гэтую ўзнагароду, — выказаўся Някляеў у сваёй інаўгурацыйнай прамове. — Літаратура і паэзія

— гэта рэчы фундаментальныя. Вось, гавораць, дэмакратыя... Але ў Еўропу без літаратуры і культуры нам ніяк. Літаратура стварыла Беларусь. І ўжо потым гэты міф быў увасоблены ў рэальнасць.

Бонусам Някляеву ўручылі копію крыжа БНР на бел-чырвона-белай стужцы. Алесь Аркуш патлумачыў, што гэта копія крыжа арміі Булак-Балаховіча. І ён мяркуе, што ніхто з заснавальнікаў БНР не быў бы супраць, каб узнагародзіць Някляева за доблесць.

«Гліняны Вялес» — штогадовая літаратурная прэмія, заснаваная ў 1993 годзе сябрамі Таварыства Вольных Літаратараў. Старшыня арганізацыйнага камітэту — Алесь Аркуш. Прысуджаецца за лепшую мастацкую беларускамоўную кнігу года. Лаўрэат атрымлівае сімвалічную ўзнагароду — гліняныя стод апекуна мастацтва. Стаць лаўрэатам прэміі можна толькі аднойчы ў жыцці. У шот-ліст 2010 года ўвайшлі Міхась Андрасюк, Леанід Галубовіч, Уладзімер Някляеў, Юры Станкевіч, Андрэй Хадановіч.

▶ АКЦЫЯ

ПАДТРЫМКА БЕЛСАТА

У Мінску і рэгіёнах з'явіліся стэнсілы (насценныя малюнкi) у падтрымку «Белсату»: «Гэта не пакажуць на БТ. Belsat.eu»

Блогер vandrounik14 змясціў фотаздымкі, зробленыя на мабільны тэлефон. На прыпынках, а таксама пад'ездах — надпісы аранжавага і блакітнага колеру з наступным тэкстам: «Гэта не пакажуць на БТ. www.belsat.eu».

Vandrounik14 адзначае, што некалькі надпісаў ужо прыбралі. І задае рытарычнае пытанне: «Цікава, куды знікае апэратыўнасць супрацоўнікаў ЖКГ, калі з'яўляюцца падобныя надпісы з усялякай нецэнзуршчынай? Ці яны прыбіраюць толькі там, дзе ёсць палітычны падтэкст?»

Аўтарства стэнсілаў застаецца невядомай. Стэнсілы з'явіліся ў Зялёным Лузе, Малінаўцы, побач са станцыяй метро Пушкінская ў Мінску, у Віцебску і Гомелі.

Блогер Zaff-bet размясціў у сваім блогу здымак налешкі «Белсату», якая, вядома, ужо некалькі месяцаў вісіць на слупе ў цэнтры Мінску. Тут камунальныя службы аказаліся менш дысцыплінаваныя.

Нагадаем, пасля падзеяў 19 снежня для многіх беларусаў тэлеканал «Белсат» стаў галоўнай крыніцай незалежнай інфармацыі. «Белсат» глядзяць праз спадарожнік ці інтэрнэт амаль мільён беларусаў. У Мінску і рэгіёнах адбываюцца імправізаваныя акцыі ў падтрымку незалежных медыяў, у тым ліку і гэтага тэлеканалу.

ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

ПРЫЙШОЎ
ПУШНЫ ЗВЯРОК?

Сяргей САЛАУЁЎ

Няўжо сапраўды да Беларусі прыйшоў паўночны пушны звярок пад назвай пясец? Мы ж столькі казалі пра «крыстальны сасуд», пра «беларускую стабільнасць», пра «эканамічны цуд»! І раптам у момант усё гэта абвалілася... Ці можа такое быць?

Аказваецца, можа. Тое, пра што заяўлялі апазіцыянеры на мінулых (ды і пазамінулых) прэзідэнцкіх выбарах, спраўдзілася. Няма ніякага беларускага чуда. Афіцыйны Мінск звярнуўся ў МВФ па чарговы крэдыт.

«Урад і Нацыянальны банк Беларусі 31 мая накіравалі ў Міжнародны валютны фонд зварот аб прадастаўленні рэспубліцы стабілізацыйнага крэдыту», — гаворыцца ў паведамленні для прэсы, якое распаўсюдзіў урад Беларусі.

«Кансультацыі адносна адпаведнай праграмы дзеянняў ураду і Нацыянальнага банка Беларусі будуць праведзены ў межах місіі Міжнароднага валютнага фонду, праца якой пачынаецца ў Беларусі 1 чэрвеня 2011 года», — гаворыцца ў паведамленні.

«Будуць разгледжаны пытанні цяперашняй эканамічнай сітуацыі ў рэспубліцы, абмеркаваныя захады, якія прымаюцца ўрадам і Нацыянальным банкам, каб стабілізаваць сітуацыю на ўнутраным валютным рынку, а таксама вызначана магчымасць падтрымкі МВФ макраэканамічнай палітыкі, якая праводзіцца ў краіне», — гаворыцца ў паведамленні.

У 2009–2010 гадах Беларусь атрымала пяць траншаў крэдыту МВФ па праграме stand-by. Агульная сума сродкаў, выдзеленых фондам у рамках

выканання правоў чалавека! Але ў адрозненне ад Еўрасаюза не пагражае ніякімі санкцыямі, заявіў міністр замежных спраў РФ Сяргей Лаўроў 31 мая ў Маскве па выніках свайго візіту ў Мінск. «Спробы абвінаваціць нас у тым, што мы выказалі салідарнасць з ЕС, не цалкам адлюстроўваюць рэчаіснасць. Мы проста заклікаем да выканання правоў чалавека і міжнародных абавязанняў, а санкцый ніякіх мы не ўводзім і не пагражаем новымі, як гэта робіць ЕС. Так што тут розніцу трэба разумець», — сказаў кіраўнік МЗС Расіі.

«Мы не заклікаем Беларусь ні да чаго такога, чаго мы б самі перад сабой не ставілі ў якасці задачы — выкананне міжнародных абавязанняў, уключаючы, у тым ліку, забеспячэнне правоў чалавека і асноўных свабодаў», — удакладніў Лаўроў.

Ага, адразу ж! Трэба адрозніваць мову «дыпламатычную», якой суцэльна валодае Лаўроў, і мову «наўпроставую», якой валодае Лукашэнка. Не далей як 25 мая ў Казахстане Лукашэнка заявіў, што «націск ідзе з усіх бакоў, раптам задэмакратызавалася кіраўніцтва Расійскай Федэрацыі, пачаўся націск». «Ледзь не заявы чую Лаўрова пра захаванне ці то правоў чалавека, ці то дэмакратыі. Сяджу і думаю: хто б гаварыў», — падкрэсліў ён.

А тым часам — хто б мог падумаць! — Расія заклікае

Беларусь да выканання правоў чалавека! Але ў адрозненне ад Еўрасаюза не пагражае ніякімі санкцыямі

стабілізацыйнай праграмы, склала каля 3,46 мільярда долараў. Дарэчы, гэты крэдыт дагэтуль не выплачаны.

А тым часам беларусы з гумарам ставяцца да сітуацыі. Невядомыя выклалі ролік на сэрвісе YouTube, які амаль адразу перадралі ўсе незалежныя выданні. Кароткая сутнасць роліка: розныя малюнкi з удзелам пясца з надпісамі кшталту «Вось ты які, поўны пясец», «Я пясец, я прыйшоў да вас!», «Прывітанне. А вось і я!» ды іншымі падобнымі. Самае цікавае, што гукавы шэраг на гэтым роліку — знакамітая песня «Саня застанеца з намі». Можа, у нейкай апрацоўцы, не ведаю, бо арыгінал не чуў. Выбачайце за адсутнасць цікавасці да палітарэктнай папсы, я даўно ўпадабаў рок-н-рол.

А тым часам, па з'яўленні малага пушнога звярка, — хто б мог падумаць! — Расія заклікае Беларусь да

А зараз — увага! Па выніках свайго візіту ў Мінск 31 мая ў Маскве Лаўроў заявіў, што Лукашэнка, з якім ён сустракаўся, лічыць бесперспектыўнымі спробы Захаду пасварыць Мінск з Масквой. «Лукашэнка сказаў, што спробы Захаду разварнуць яго на шкоду Расіі асуджаныя на правал. Ён ніколі не будзе нічога рабіць, што б супярэчыла нашаму братняму саюзу», — паведаміў Лаўроў.

Ізноў давайце адрозніваць мову «дыпламатычную» ад «наўпроставай». То бок, Лаўроў, магчыма, перадаў Лукашэнку такі ўльтыматум ад расійскага кіраўніцтва, што Лукашэнка вымушаны быў зрабіць разварот на 180 градусаў, і раптам прызнацца ў шчырай любові і вернасці да Расіі.

Цікава, што было сказана Лаўровым Лукашэнку, калі той раптам так пам'януў сваю прынцыповую пазіцыю?

Аднак... Паглядзім, што гэта зменіць. Бадай што нічога. Па дадзеных на 1 чэрвеня, Беларусь заняла першае месца сярод краін былога СССР па тэмпах росту афіцыйнага курсу долара ЗША да нацыянальнай валюты за студзень — май 2011 года. Пра гэта сведчыць праведзены БелаПАН аналіз курсаў на 31 снежня 2010 года і 31 мая 2011 года.

У пяцёрку краін, дзе долар падаржаў, увайшла Беларусь з ростам курсу на 65,9% (з 3.000 да 4.977 рублёў), Узбекістан — на 3,9% (з 1.640 да 1.704 сумаў), Арменія — на 3,67% (с 363,44 да 376,78 драма), Таджыкістан — на 3,62% (з 4.4031 да 4.5627 самоні) і Украіна — на 0,11% (з 7,9617 да 7,9706 грыўні). Амерыканская валюта патанела ў Азербайджане — на 1,07% (з 0,7979 да 0,7894 маната), Казахстане — на 1,46% (са 147,50 да 145,34 тэнге), Кыргызстане — на 3,61% (з 47,0992 да 45,4 сома), Малдове — на 3,95% (з 12,1539 да 11,6737 лея), Грузіі — на 6,04% (з 1,7728 да 1,6658 лары), Эстоніі — на 7,11% (з 0,7484 да 0,6952 еўра), Літве — на 7,36% (з 2,6099 да 2,4177 літа), Расіі — на 7,90% (з 30,4769 да 28,0685 рубля) і Латвіі — на 8,04% (з 0,535 да 0,492 лата).

Курс долара павялічыўся ў Беларусі на 65,9%, і знізіўся ў Кыргызстане 3,61%! Можа, аддаць ім назад Бакіева? Каб мы не выглядалі горш за Кыргызтан? А тое яно так і атрымоўваецца: як толькі Бакіеў атабарыўся ў Беларусі, у нас эканоміка з'ехала ніжэй за Кыргызстан. Можа, гэта Бакіеў прыносіць нам фінансавае няшчасце?

А вось тое, што выклікае большыя за эканамічны крызіс жах. За апошнія 10 гадоў колькасць дзяцей у Беларусі знізілася амаль на траціну.

Паводле звестак Белстата, на пачатак 2011 года колькасць дзяцей ва ўзросце да 18 гадоў склала 1.737,4 тыс. чалавек, з якіх 40% — дзеці ва ўзросце да 7 гадоў (695,1 тыс. чалавек), 41,3% — ва ўзросце 7–14 гадоў (718,1 тыс. чалавек), 18,7% — падлеткі ва ўзросце 15–17 гадоў (324,2 тыс. чалавек). У параўнанні з 2000 годам колькасць дзяцей ва ўзросце да 18 гадоў у цэлым па Беларусі зменшылася на 27,4%, а ў сельскай мясцовасці — на 37%.

Мы выміраем. І тут ужо не вінаваты ніякі Бакіеў.

Чаму толькі за 10 гадоў колькасць дзяцей скарацілася на траціну? Хто прымаў праграму па падтрымцы маладых сем'яў, і чаму, насуперак праграме, нараджальнасць крытычна падае? Задумайся пра гэта, спадарства.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

АЛЯКСАНДР
ВАРЛАМАЎ

Вядомаму беларускаму дызайнеру, кіраўніку Цэнтра маладзёжнай моды БДУ, заснавальніку міжнароднага фестывалю «Млын моды» Сашу Варламава прад'яўлена абвінавачанне па ч. 2 арт. 426 (перавышэнне службовых паўнамоцтваў) і ч. 3 арт. 210 (крадзеж шляхам злоўжывання службовымі паўнамоцтвамі) Крымінальнага кодэкса. Паводле дадзеных МУС, «у перыяд з 2007 года да снежня 2010 года Аляксандр Варламаў з'яўляўся дырэктарам ПУП «Агенцтва моды Сашы Варламава», мастацкім кіраўніком цэнтра сучаснага стылю і моды UNIVERSUM MODELS упраўлення па справах культуры Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта на грамадскіх пачатках, а потым начальнікам Цэнтра маладзёжнай моды Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта на грамадскіх пачатках».

«Дзейнічаючы незаконна, з карыслівай і іншай асабістай зацікаўленасці, перавышаючы свае службовыя паўнамоцтвы, пры камандзіраванні пад яго кіраўніцтвам беларускіх дэлегацый у краіны Еўропы для правядзення фестывалю-конкурсу «Млын моды» — «Міжнародная маладзёжная творчая майстэрня» прысвоіў грашовыя сродкі, выдзеленыя ўдзельнікам дэлегацый на сутачныя расходы, зрабіў значны ўрон правам і законным інтарэсам грамадзян», — цытуе БелаПАН афіцыйную заяву МУС. У дачыненні да Варламава абраная мера стрымання ў выглядзе змяшчэння пад варту.

7 мая на цырымоніі закрыцця чарговага фестывалю «Млын моды» Варламаў выступіў са зваротам да Аляксандра Лукашэнка, папрасіўшы не закрываць фестываль. Ён падкрэсліў, што ніколі не займаўся палітыкай, а толькі дызайнам адзення. У інтэрв'ю газеце «Комсомольская правда» в Беларусі мадэльер заявіў: «Я стаіміся ад таго, што мне здарзілі людзі і дзяржава. Міністэрства адукацыі ўвесь час спрабуе паставіць мяне на месца, не дае ні жыць, ні працаваць. Усе гэтыя гады я займаўся фестывалем толькі таму, што люблю дызайнераў, яны мяне натхняюць, я многаму вучыўся ў іх. За апошнія 12 гадоў працы я не атрымаў ні капейкі зарплаты. Але я так больш не магу. Мне няма на што купляць прадукты, няма на што жыць».

У абарону Сашы Варламава выступілі яго вядомыя расійскія калегі.

ЛЮБОВЬ ЧАРКАШЫНА

Чэмпіянат Еўропы па мастацкай гімнастыцы ў Мінску завяршыўся трыумфам беларускай гімнасткі Любові Чаркашынай. У заключны дзень спаборніцтваў ёй не было роўных у практыкаваннях з булавамі і мячом, а ў практыкаваннях са стужкамі яна паднялася на трэцюю прыступку п'едэстала гонару. «Мне было лёгка выступаць, бо падтрымлівалі трыбуны. Я літаральна лётала. Было ўнутранае адчуванне, што я не магу падвесці Беларусь, глядачоў, і гэта мяне вельмі падтрымлівала», — перадае словы паспяховага спартоўкі Інтэрфакс.

Другая вядомая беларуская гімнастка Меліта Станюта заваявала срэбны медаль у камандным першынстве чэмпіянату Еўропы. Яна выйшла ў фінал у практыкаванні з мячом, але дапусціла шэраг памылак і заняла выніковае восьмае месца.

АНДРЭЙ ТУР

Намеснік міністра эканомікі Беларусі Андрэй Тур — гэта добры вястун, надзея змучаных чэргаў, панікай і дэвальвацыяй беларусаў. Праз чатыры дні пасля «пускання» беларускага рубля спадар Тур заявіў, што не выключае да канца года рэвальвацыі — павышэння курса рубля. Экспертам-эканамістам ад такіх заяў зрабілася млосна і зайздросна — вось дзе невычарпальнае мора пазітыву!

«З улікам аператыўных мер, што прымаюцца ва ўсіх сегментах, а таксама з улікам мер, разлічаных на сярэднеўсрэднюю перспектыву, да канца года не выключаная сітуацыя рэвальвацыі, курс долара можа быць апушчаны», — цытуе Андрэя Тура БелТА. Паводле яго слоў, «рэвальвацыйныя працэсы для нас вельмі і вельмі верагодныя».

Варта нагадаць, што 24 мая афіцыйны курс беларускага рубля да долара за дзень упаў на 56%, а з пачатку года нацвалюта да долара афіцыйна страціла ў цане 64,4%. А калі сыходзіць з катыровак міжбанкаўскага рынку, абсяцэнне беларускага рубля за гэты перыяд складала да 170%.

Дэвальвацыя, ад якой так доўга адхрышчвалася кіраўніцтва краіны, выклікала спажывецкую паніку. Грошы абсяцэннае вача на вача. І ў такой няпростай сітуацыі застаецца хіба што верыць у рэвальвацыю.

ПАЛІТЫКА

▶ ЛЁС

Яўгенія Ус: ДЗІМА ВЫЙДЗЕ,
І УСЁ БУДЗЕ ІНАКШ

Вольга ХВОІН

Жонка асуджанага экс-кандыдата ў прэзідэнты Дзмітрыя Уса, Яўгенія, публічнасці пазбягае. Не было яе фотаздымкаў на перадвыбарчых улётках экс-кандыдата, не трапляла сямейнае жыццё ў кадры журналістаў. Але прысуд мужу — пяць з паловай гадоў калоніі ўзмоцненага рэжыму — змяніў лад жыцця Яўгеніі. Зараз яна мусіць замяніць мужа і на працы, і дома.

Мы сустрэліся з Яўгеніяй у працоўным кабінце Дзмітрыя Уса — ён кіраваў уласнай выдавецкай фірмай. Яўгенія сядзіць за працоўным сталом мужа ў акружэнні пячатак, папераў, сямейных фотаздымкаў. Побач ляжыць ва ўпакоўцы фільтр для вады... Рэчы з жыцця Дзмітрыя.

Камера люкс

— Лістоў Дзіма, на жаль, не піша. Пасля хваробы яму цяжка пісаць. Адвакат рыхтуе дакументы, каб абскардзіць прысуд. Муж цяпер у СІЗА на Валадарскага, — расказвае апошнія весткі Яўгенія. — Гэта «люкс» па турэмных мерках — тэлевізар, лядоўня, нават унітаз нармальны. Іх чакалі там — камера была падрыхтаваная за тыдзень да суда. Яна разлічана на сем чалавек, а там знаходзіцца пяць. Разам з тым у суседніх камерах па сорак чалавек.

Яўгенія крыху замкнёная, але пра падзеі апошніх месяцаў гаворыць адкрыта. Кажы, што да апошняга спадзявалася, што мужа не аправяць у турму. Хаця нічога добрага ад яго палітычнай дзейнасці не чакала.

— Калі пачыналіся гэтыя суды, увогуле не верылася ў нейкі тэрмін. Па сутнасці з нічога раздулі такую мыльную бурбалку! Але, калі на адным з допытаў сказалі: «Не агаворыш Статкевіча, пойдзеш сам», пачалі задумвацца. І на пасяджэнне, якое адмянілі быццам з-за хваробы судзі, ішлі з рэчамі, чакалі, што пасадзяць. Але пасля заяваў Лукашэнкі ў Астане я спадзявалася, што адпусцяць, што ўжо супакоіцца ён. Дзіма не верыў у апраўдальны прысуд... Гэта я з палітыкай не вельмі...

За час размовы Яўгенія некалькі разоў паўтарае, што ад палітыкі заўжды была далёка, што не цікавілася ёй і не верыла, быццам кагосьці можна дамагчыся ў краіне праз выбары.

— Мы два гады жанатыя. Мы абсалютна розныя. У яго палітыка ў галаве, а мне гэта ніяк. З сужэнскага абавязку я яму, канешне, дапамагала. Але заўжды

Яўгенія Ус

Дзмітрый Ус менш як праз тры гадзіны будзе ў кайданках

была супраць і дэпутацтва, і тым больш прэзідэнцтва. Не ў нашай краіне гэтым займацца. Калі чалавека не пускаюць на пасаду дэпутата, дык няўжо яго нехта дапусціць у прэзідэнты?! Я бачыла, як праходзіць выбары — гэта толькі нервы сабе трапаць і грошы траціць.

Напрыканцы снежня Яўгенія была цяжарная на апошнім тэрміне. Расказвае, што Дзмітрый Ус да апошняга быў упэўнены, што не пойдзе на плошчу. Але потым перадумаў. Выступіў караценька на Кастрычніцкай, дайшоў да плошчы Незалежнасці. А па тэлевізару ў гэты час пачалі гаварыць, што ў Доме ўраду б'юць шыбы. Яна патэлефанавала мужу і спытала, што адбываецца. Той сказаў, што нічога — проста стаяць і размаўляюць.

— То бок па тэлебачанню ўжо гаварылі пра гэтыя шыбы, хаця, відаць, яшчэ нічога не здарылася. На пачатку на адзінаццатую ён прыйшоў дадому...

Незавершаны гештальт

Далёкая ад палітыкі жанчына расказвае, як яе муж у 2010 годзе балатаваўся на мясцовых выбарах, і «быў відавочны факт фальсіфікацый».

— Дзіма памяшаны на дэпутацтва, і, калі б не было фальсіфікацый падчас мясцовых выбараў, ён наўрад ці пайшоў бы ў прэзідэнты. Але ён быў нязручным палітыкам, бо не даваў прыкрываць дзіркі тым, хто хацеў крыху урваць ад бюджэту. Я бачыла, як вялікі стос

у сваім мужы Яўгенія бачыць больш пагрозы для рэжыму Лукашэнкі, чым, напрыклад, у Саннікаве.

— Калі параўноўваць Дзіму і Саннікава, гэта мае меркаванне, ён значна больш небяспечны для Аляксандра Рыгоравіча. Папраўкі ў Выбарчы кодэкс з ініцыятывы мужа істотна парушалі б непахіснасць улады. Плюс — ён незалежны ад улады, ад яе паддачак, ён чалавек ад народа. Гэта пасыл бізнэсоўцам. Не важна, сеў Дзіма ці не: рухавік запушчаны. Ён выйдзе — і ўсё будзе інакш.

Жанчына адразу ж развейвае ўсе чуткі наконт здароўя экс-кандыдата ў прэзідэнты.

— Ён раней перанёс цяжкую аперацыю, быў у коме, у яго шэсць разоў спынялася сэрца. Ён вучыўся нанова хадзіць, гаварыць, пісаць. Так, крыху запаволеная маторыка, таму ёсць уражанне нездаровага чалавека. Але ў цэлым ён нармальны, адэкватны. Цяпер ён прасіў перадаць яму фільтр для вады, бо там хлорка на зубах скрыпіць. І я тыдзень хаджу вакол СІЗА, пішу заявы, але мне адпіскі даюць. Думаю, прызвычаіцца, усё наладзіцца! — гэтыя словы Яўгенія вымаўляе з упэўненасцю, найперш для сябе.

Яна спакойна распавядае, што Дзмітрый Ус мог з'ехаць за мяжу, калі быў пад падпіскай аб нявыездзе, «яму прапаноўвалі». Расказвае, як пад вокнамі дзяжурлі людзі ў цывільным.

— Аднойчы я выходзіла і пачула, як у мужчыны ў цывільным спрацавала рацыя: «Выходзіць жонка, Уса пакуль няма». А потым яны зніклі, ці то добра маскіраваліся, ці знялі назіранне, бо спадзяваліся, што збяжыць. Але муж сказаў: «Навошта бегаць мне. Хай збягае той, хто гэта ўсё заварыў».

Службовы раман

І для Дзмітрыя, і для Яўгеніі гэта другі шлюб, розніца ва ўзросце паміж імі — пятнаццаць гадоў. Іх сям'я — вынік, калі можна так сказаць, «службовага рамана». Дзяўчына прыйшла ўладкоўвацца на працу. Але Дзмітрый Ус адмовіў — перадумаў браць сабе

памочніка. А праз год патэлефанавалі сам. Яны пачалі кантактаваць, у выніку Яўгенія стала і жонкай, і памочнікам.

У сям'і Уса трое дзяцей. Старэйшаму сыну ад першага шлюбу Дзмітрыя 14 гадоў, дачцэ Яўгеніі ад першага шлюбу — тры з паловай гады, а малодшаму сумеснаму дзіцяці — чатыры месяцы. Немаўляці пра тату пакуль не трэба нічога расказаць, а вось дзяўчынку аберагаюць.

— Дачцэ я кажу, што Дзіма ў камандзіроўцы. Навошта ёй у такім узросце пра гэта ўсё ведаць? Але думаю, што ён хутка вернецца. Магчыма нават, да Новага года ўжо будзе дома.

Супрацоўнікі суперажываюць, крывых позіркаў і перашэптванняў за спінаю, маўляў, увязалася дзеўка ў гісторыю з такім мужам, Яўгенія не чуе і не бачыць.

— Усе ж разумеюць, што Дзіма нічога кепскага не зробіў. Ён змагаўся за праўду. Мы офісы здаём у арэнду, і нават нашы арандатары прыходзяць і пытаюцца, мо трэба грошы, і гатовыя заплаціць наперад за арэнду. Ніхто ніколі не папракнуў, што ў мяне муж асуджаны. Усе ведаюць — гэта палітычная справа.

Яўгенія гаворыць, што цяжка ёй хутэй па працы, а не дома. Бо яна вядзе справу мужа, а не ўсё паспела засвоіць, і цяпер многае даводзіцца рабіць навобмацак. Пільных праверак бізнэс пакуль не зведзюць, але ў спісе Дзяржкантролю яны быццам бы першыя. Так што да ўсяго гатовыя.

Публічнасці Яўгенія пазбягае, і да звання першай лэдзі таксама не імкнулася.

— Я нават не хацела быць на фотаздымках побач з ім. Публічнасць не дае прастору для асабістага жыцця. Цяжка, калі кожны крок пад прышэлам. І калі суды былі, я імкнулася не трапіць у аб'ектыў камеры. Пасля прысуду не рагавала ні на што. Цяпер ужо ўсё роўна — мужа пасадзілі, першай лэдзі ўсё адно не быць.

Жанчына блізка не кантактуе і з жонкамі, роднымі іншых фігурантаў «справы 19 снежня». Кажы, што не бачыць сэнсу і плёну ў тым, каб плакаць на плячых адзін у аднаго: «Цяпер у нас графік такі: СІЗА, праца, журналісты».

Ружы ў палісадніку

— На спатканні Дзіма сказаў, што мы прададзім кватэру і набудзем у Мінску дом. Я хачу, каб было зручна, каб была свая прастора, каб не было чутно суседзяў. Каб ніхто не чуў мае скандалы, бо ніхто ж не святы і ва ўсіх бываюць выбухі эмоцый. І каб ружы пасадзіць, газон. Дзіма паабяцаў, што калі выйдзе, мы з'ездзім у адпачынак. І потым купім свой дом. Нішто не вечнае, аднойчы і гэтаму рэжыму прыйдзе канец. Пакуль я не пазнаёмілася з Дзімам, то палітыкай зусім не цікавілася. Ну, вырасла цана на нешта — і ладна. Машыны не было, кошты на бензін мяне не цікавілі. Гэта цяпер я перад падаражаннем за купіла сто літраў бензіну. Раней было больш проста — іншыя клопаты, іншыя погляды. Гэтая сітуацыя не самая лёгкая, але я не адна. Мне родныя дапамагаюць. Вакол мяне людзі, якія хочучь дапамагчы. На працы з людзьмі мне прасцей. А вось дома адной... Я сплю з Дзімай майкай, кладу яе побач на падушку...

Маці Дзмітрыя Уса назвала прысуд сыну палітычнай расправай

▶ КАМПАНИЯ

ЖЫВАТВОРНЫ КРЫЗІС І ЧАС

Вольга ХВОІН

Апазіцыя павольна адыходзіць ад шокавай тэрапіі ўладаў, зладжанай пасля прэзідэнцкіх выбараў. Па справе аб масавых беспарадках асуджана больш за тры дзясяткі чалавек. Хто застаецца на волі, спрабуюць генераваць новыя планы і праграмы дзейнасці.

Псіхіка чалавека пасля моцна стрэсу патрабуе часу для адаптацыі, падстройкі і прыняцця новых рэалій. Палітыкі — звычайныя людзі. І праз паўгода, нягледзячы на тое, што ўмовы дзейнасці ні на крок не зрушыліся ў лепшы бок, відаць, пачынаюць адыходзіць ад ступару. Палітычная дзейнасць не буе (зрэшты такімі тэрмінамі даўно апелываць не даводзіцца), але, падобна кволай травіне, прабіваецца праз укатаны асфальт рэпрэсій. Найперш тыя, хто на свабодзе, апелуюць да неабходнасці вызвалення палітвязняў (правіла: не чакаць пакуль па табе зазвоніць звон у дзеянні). Адзінкавыя сустрэчы, сходы, праграмы. Як бы блюзерскі ні гучала, але крызіс цэлай краіны штурхае да дзейнасці. Як кажуць, назваўся грузом, лезь у кошык.

Экс-кандыдат у прэзідэнты Уладзімір Някляеў ладзіць паказальныя закупы на рынку і сустрэчы з блогерамі, працягвае руку дыялогу тым, хто «біў яго галавой аб бампер». Лідар Бе-

Станіслаў Багданкевіч

ларускай партыі «Справядлівы свет» Сяргей Калякін пераабіраецца старшынёй партыі і заяўляе, што дэмакратычныя сілы разглядаюць варыянты ўдзелу ў парламенцкіх выбарах 2012 года. Эксперты Аб'яднанай грамадзянскай партыі пішуць антыкрызісныя праграмы ўраду. І, вось дзіва, маюць пэўны водгук на сваю дзейнасць.

Праўда, больш дакладна можна пакуль гаварыць пра тое, што ёсць цікаўнасць да сябра партыі, былога кіраўніка Нацбанку, прафесара эканомікі Станіслава Багданкевіча. З ім сустрэўся кіраўнік урада Міхаіл Мясніковіч і нават прапанаваў фармальна-нефармальнае супрацоўніцтва. Прасіў ідэйў для барацьбы з фінансавым абвалам. Багданкевіч ад супрацоўніцтва адмовіўся і

прапанаваў прыцягнуць маладых спецыялістаў, якіх, на яго думку, і ў дзяржінстытуцыях хапае. Праўда, гэтым спецыялістам бракуе смеласці, адвагі прыняць рашэнні, «нават калі ёсць пагроза адстаўкі». І тут да месца была рэпліка з залі падчас прэс-канферэнцыі Станіслава Антонавіча на гэтую тэму: калі б толькі пагроза адстаўкі, дык жа турмы...

Багданкевіч сказаў, што Мясніковіч звярнуўся да яго як да свайго былога калегі — у пачатку станаўлення суверэннай Беларусі абодва працавалі на высокіх дзяржаўных пасадах. Былы кіраўнік Нацбанку прынес падрыхтаваную АГП сціслую антыкрызісную праграму, якая ў шэрагу іншых мер прапануе ўраду: вызначыць рыначны курс беларускага рубля для

гандлю на валютнай біржы; звярнуцца ў МВФ па крэдыт у 8 мільярдаў долараў (праўда, каб атрымаць гэты крэдыт, трэба спыніць палітычныя рэпрэсіі і ціск на нездзяржаўныя СМІ); распрацаваць праграму рэформаў; дамагацца наўпроставых замежных інвестыцыяў, што, адпаведна, вымагае фармавання станоўчага іміджу краіны, бо хто ж панясе свае грошы ў непрадказальную «апошнюю дыктатуру Еўропы».

Дарэчы, урад Беларусі і Нацыянальны банк 31 мая накіравалі ў Міжнародны валютны фонд зварот аб выдзяленні рэспубліцы стабілізацыйнага крэдыту. Падчас працы місіі будуць разгледжаны пытанні бягучай эканамічнай сітуацыі, абмеркаваныя меры, якія прымаюцца ўрадам і

Нацбанкам па стабілізацыі сітуацыі на ўнутраным валютным рынку, а таксама вызначана магчымасць падтрымкі Міжнародным валютным фондам макраэканамічнай палітыкі, якая праводзіцца ў краіне.

Тым часам лідар Аб'яднанай грамадзянскай партыі Анатоль Лябедзька заявіў, што партыя гатовая распачаць кампанію па адстаўцы палітычнага кіраўніцтва Беларусі, калі ўлады ў бліжэйшы час не будуць рабіць канкрэтныя крокаў па выхадзе з крызісу.

«У пятніцу (3 чэрвеня — рэд.) мы перадаём ва ўрад, Нацбанк і афіцыйныя прафсаюзы антыкрызісную праграму, распрацаваную экспертнай групай пад кіраўніцтвам Станіслава Багданкевіча. Дэдлайн — месяц. Калі мы не ўбачым сур'ёзных крокаў, а наша праграма так і застаецца як альтэрнатыва, то пачнём кампанію па адстаўцы палітычнага кіраўніцтва Беларусі, у тым ліку і Чырвонага дома (гэта Адміністрацыя прэзідэнта — рэд.)», — паведаміў Лябедзька. Антыкрызісную праграму не будуць накіроўваць у Адміністрацыю прэзідэнта, бо, па словах палітыка, «урад і Нацбанк больш легітымныя, чым адміністрацыя».

«Ёсць магчымасць даказаць, што ўрад — гэта ўрад, Нацбанк — гэта Нацбанк. Калі гэты шанец не рэалізуецца, то мы пачнём кампанію, каб існуючая палітычная каманда сышла з палітычнай арэны Беларусі», — заявіў старшынёй партыі АГП.

Цягам бліжэйшых двух тыдняў плануецца правесці фокус-групы з рабочымі, моладдзю, работнікамі бюджэтнай сферы, каб не толькі кіравацца сваімі адчуваннямі ў патрэбах насельніцтва, але і рэальнымі фактамі. «Мы хочам максімальнай эфектыўнасці, а не халастых стрэлаў», — падкрэсліў Анатоль Лябедзька.

▶ ГРАМАДЗЯНСКАЯ СУПОЛЬНАСЦЬ

НЕАЧОЛЕННЫ ПРАТЭСТ

Вольга ХВОІН

Градус настрояў незадаволенасці ў беларускім грамадстве падвышаецца хутчэй, чым на гэта паспяваюць рэагаваць палітыкі. Яны так доўга марылі-гаварылі пра сацыяльны пратэст. І вось пратэст на парозе, людзі наэлектрызаваныя і злыя. Але каму яно трэба?

Сталіца, якая традыцыйна вылучаецца большай інфармаванасцю, палітызаванасцю, непакорнасцю людзей, ужо адзначылася пачаткам сацыяльных успышак. Пакуль лакальнага характару. Папераджалны тэхнічны страйк на Трактарным заводзе, кухталі міліцыянтам ад раз'ятранага натоўпу жанчын за тое, што паклалі тварам у асфальт мужчыну, які заступіўся за безбілетніка ў аўтобусе. У тэму: буйны інтэрнэт-партал TUT.BY правёў апытанне наконт таго, чым ёсць міліцыя для беларусаў. Дык вось толькі 8,48% апытаных мяркуюць, што

гэта абарона і ахова. Амаль пятая частка рэспандэнтаў бачыць у міліцыянтах найперш застрашваючую сілу, і больш за палову — 56,06% — вялізныя расходы дзяржбюджэту. Выглядае на тое, што падарваны не толькі давер да супрацоўнікаў міліцыі, але і ўпэўненасць у мэтазгоднасці іх утрымання.

На вуліцах, у грамадскім транспарце толькі і чуто абрыўкі размоў пра рост коштаў ды галечу. Імклівае збядненне — як з разбегу ў прорву — не праходзіць дарэмна для масавай псіхікі. Так, на футбольным матчы «Белшына» — «Дынама», які праходзіў напрыканцы мая, пасля забітага голу спартоўцы падбеглі да трыбуны сваіх фанатаў. Амапаў пачалі адганяць фанатаў газам і адштурхоўваць. А адзін ахоўнік парадку нават расплыў балон з газам побач з пяцігадовым хлопчыкам. На што фанаты пачалі скандаваць: «Ненавідзім рэжым!». Відаць, так і мусіць выглядаць народная падтрымка 79,65% выбарцаў.

Разумеючы, што ўсё цяпер трымаецца на парахавой бочцы, улады прэвентыўна спыняюць любыя спробы сабрацца ў адным месцы больш чым утрых. Каталікі са скандалам адстаялі шматгадо-

вую традыцыю ладзіць працэсію Божага Цела па цэнтральных вуліцах сталіцы. Мінгарвыканкам спрабаваў скіраваць шэсце ўзбочнымі вуліцамі, мінімізаваць колькасць прыпынкаў вернікаў для малітвы.

Веласіпедыстам (вось ужо дзе сапраўды пагроза і страх рэжыму) не далі правесці ў сталіцы велапрабег «Крытычная маса», у якім удзельнічала больш за 80 чалавек. Пакатушкі скончыліся для некалькіх чалавек затрыманнямі. «Штраф так давалі: прызнаеш віну — 1 базавая велічыня; не прызнаеш — 3 базавых. Хлопца аднаго пасадзілі да нас у аўтобус, дык той наогул апынуўся на ровары не ў тым месцы, не ў той час. У Цэнтральным РАУС адкаталі пальчыкі, фота ў анфас, профіль. Сказалі: больш за трох чалавек разам не ездзіць. Карацей, лёгка абышліся», — пракаментываў правядзенне акцыі адзін з яе ўдзельнікаў.

Пра народную «любоў і падтрымку», відавочна, у той ці іншай ступені ведае і кіраўнік краіны. Відаць, гэта і ёсць матывам ягоных абвінавачванняў людзей ва ўсіх бедах Беларусі: і крызіс, і паніку стварылі самі. У пацверджанне гэтай ідэі Аляксандр Лукашэнка, спасылаючыся

на закрытае сацапытанне, заявіў, што чвэрць насельніцтва Беларусі вінаваціць сябе ў цяжкай эканамічнай сітуацыі, што склалася ў краіне, і толькі 10% — прэзідэнта. Паводле слоў Лукашэнка, нашы грамадзяне вінавацяць перш за ўсё кіраўніцтва Нацбанку і асабіста кіраўніка банка Пятра Пракаповіча за дзеянні ці бяздзеянне, якія прывялі да гэтай сітуацыі. «Радуе тое, што ў пратэстных акцыях гатовыя прыняць удзел 3-5%», — супакойваючы электарат заявіў кіраўнік Беларусі.

Аднак у сацыяльных сетках пачалі пладзіцца суполкі з заклікам штодня прыходзіць на цэнтральныя плошчы сваіх гарадоў, каб аднойчы набраць крытычную пратэстную масу. Абмеркаванні сітуацыі ўсё часцей зводзяцца да пытанняў: «Дзе лідары і хто гатовы стаць на чале незадаволе-

ных?» У гэтым святле піяраўскі відзіты Уладзіміра Някляева на сталічны рынак ёсць слухным крокам і інструкцыяй да дзеянняў тым, хто прэтэндуе на лідарства, — народ вас чакае побач з сабой, у сваіх шэрагах. І тым, хто хоча захаваць за сабой статус лідара, давадзецца прымаць гэты выклік-патрэбу грамадства. Інакш нішу Кастуся Каліноўскага могуць заняць нованароджаныя лідары, вакол якіх і аб'яднаюцца падманутыя ў сваіх надзеях беларусы. Як тое здарылася ў Мінску, калі за абаронку безбілетнага студэнта заступіўся мінак Алег Кудрачоў і быў збіты міліцыянтамі. А натоўп аб'яднаўся, каб адбіць гэтага чалавека ад самаўпраўнасці міліцыі. Гісторыя набыла розгалас, і цягам аднаго дня для кампенсцыі штрафу, выпісанага Алегу, сабралі амаль два мільёны рублёў.

▶ ТЭНДЭНЦЫЯ

НЕЗАДАВОЛЕННЫЯ «ЛАЙФАМ»

КАРЫСТАЛЬНІКІ СКАРДЗЯЦА НА ПАПУЛЯРНАГА АПЕРАТАРА МАБІЛЬНАЙ СУВЯЗІ

Ева ВАЙТОУСКАЯ

На інтэрнэт-форумах усё часцей можна пабачыць скаргі на дзеянні мабільнага аператара «Life:»). Многія карыстальнікі незадаволеныя сервісам мабільнага мадэму «3G Life», які «на законных паставах» спісвае вялікую суму з рахунку пры націсканні «не на тую кнопку», а некаторыя найпрост абвінавачваюць кампанію ў вымагальніцтве ды навязванні паслугаў і адстойваюць сваю пазіцыю праз суд.

Тэрмін 3G выкарыстоўваецца для апісання сэрвісаў мабільнай сувязі стандарту наступнага (трэцяга) пакалення, якія забяспечваюць больш высокую якасць гуку, а таксама высакахуткасны доступ у інтэрнэт і мультымедыяныя сэрвісы. (З Беларускай Вікіпедыі)

Кампанія «Turkcell» увайшла на беларускі рынак у 2008 годзе, перакупіўшы ў ЗАТ «БеСТ» 80% акцый. І адразу ўзяла быка за рогі, запаланіўшы беларускія медыі напорыстай рэкламай свайго брэнду «Life:))» з прапагандай самых таных тарыфаў на мабільную сувязь. «Фішкай» новага аператара стаў стандарт — 3G: у адрозненні ад простага мабільнага сувязі, гэтую паслугу кампанія ўвела з сярэдзіны 2009-га, аперэдзіўшы канкурэнтаў. Прапановы былі самымі зваблівымі — «Life:))» імкліва заваяваў сабе армію аматараў новых тэхналогій. Калі ў студзені 2009 года абанентаў «Life:))» была 231 тысяча, у лістападзе кампанія абвясціла пра лічбу 700 тысяч. Трэба меркаваць, не ў апошнюю чаргу паўмільённы рыбок адбыўся, дзякуючы мабільнаму інтэрнэту.

«Самі вінаватыя!»

«Самі вінаватыя!» Менавіта так грамадскасць рэагуе на лямант абкрадзенага пасажыра, які пакінуў без нагляду багаж на вакзале або даверыў грошы махляру-напарстачніку. Але, здавалася б, усё гэта тычыцца экстраардынарных абставінаў, сітуацыі дарогі, рынку. І тым больш дзіўна, што падобныя эмоцыі і рыторыка могуць тычыцца такой звычайнай і бяскрыўднай на сёння рэчы, як мабільная сувязь, якая для многіх стала прадметам першай неабходнасці. «Самі вінаватыя!» — стандартны адказ, які чуць абураныя карыстальнікі «лайфаўскіх» 3G-мадэмаў, калі «белая флэшка» з'ядае 20, 50 а то і 100 тысяч рублёў за суткі.

Карыстальнікі мабільнага інтэрнэту «3G Life:))» — сапёр. Варта памыліцца адзін раз — і ваш бюджэт падарваны. Справа ў тым, што тарыф «3G Life:))» дзей-

нічае «пакетами» — новы трафік залічваецца на рахунак раз на месяц. Скажам, напрыканцы месяца ў вас заканчваецца трафік. Вы, як і просіць сістэма з дапамогай смскі, ідзяце ў банк і аплачваеце інтэрнэт на наступны месяц. Дапусцім, гэта тарыф, які абяцае 2 гігабайты за 49 тысяч. Уключаеце інтэрнэт, бачыце на рахунку грошы і вырашаеце, што ўсё ў парадку. Але літаральна праз пару гадзін інтэрнэт знікае. Сістэма паведамляе, што грошай бракуе...

Званок у тэхпадтрымку (дзе, трэба сказаць, рэдка калі бывае свабодная лінія), адкрывае вам вочы: «Вы не дачакаліся смскі пра залічэнне новага трафіку!»

«Чаму ж мадэм мяне ўвогуле выпускае ў сеціва, калі ў мяне яшчэ не актываваная паслуга? — абуралася мая знаёмая Алена, якая страціла на гэтых смсках каля 120 тысяч за паўгода. Яна лічыць, што гэтая паўза паміж залічэннем грошай і стартам паслугі — пастка для няўважлівых, праз якую кампанія «Life:))» прыўлашчвае грошы. Бо ў кароткі перыяд, калі грошы залічылі, і пакет яшчэ не «распакавалі», і мегабайт трафіку каштуе 1000 рублёў. Толькі вось інфармацыя пра такія расцэнкі на сайце кампаніі мы з Аленай як ні шукалі, не знайшлі. Яе прадстаўляе служба тэхпадтрымкі па тэлефоне — вусна.

Пасля размовы з «тэлефоннай паненкай» вам не застаецца нічога іншага, як адчуць сябе адсталым ад прагрэсу, унесці чарговыя 49 тысяч, уключыць кампутар і чакаць смскі. Дарэчы, калі рабіць усё правільна, то можна прасядзець без інтэрнэту і некалькі сутак, і тыдзень. У выніку, вы не кіруеце інтэрнэтам, а наадварот — залежыце ад яго капрызных тарыфаў. Не вельмі мабільны варыянт.

Многія кліенты, зразумеўшы, што карыстацца такім інтэрнэтам ім нязручна, перастаюць плаціць за «3G «Life:))» і закідаюць мадэм на паліцу. І тады праз пэўны час ім прыходзіць заказны ліст з пат-

Магчыма ўсё...

Яшчэ задоўга да 2009 года іншыя мабільныя аператары спрабавалі атрымаць ад Міністэрства сувязі ліцэнзію на мабільны інтэрнэт стандарту 3G. Але ўсім кампаніям было адмоўлена. Тое, што ў 2009 годзе гэта ўдалося ЗАТ «БеСТ», выклікала шмат здзіўлення ў шэрагах ІТ-спецыялістаў і дало нагоду для самых розных чутак і плётак...

Інтэрнэтчыкі пішуць і пра адзінаковыя выпадкі, калі ў суд выклікалі людзей, якія ніколі не былі мадэмаў «3G Life:))». Нехта скарыстаўся копіямі іх пашпарту, каб заключыць ліпавы кантракт на набыццё мадэму, а потым гаротным прыйшлі штрафы.

«Я нават захварэў на нервовай глебе. Справа нават не ў тым, што для мяне 588 тысяч — вялікія грошы (...) Мяне найбольш абурала сама несправядлівасць, што я павінен за нейкага махляра цяраць, ды яшчэ ў судовых цяжбах удзельнічаць», — піша dj_karapuz.

У маі 2011 года аператар «Life:))» стаў адзіным інтэрнэт-правайдэрам, які заблакаваў сайты charter97.org і «першы віртуальны абменнік» prokorovi.ch, на якім публікуюцца незалежныя эканамічныя навіны і адбываюцца здзелкі па куплі-продажы валюты.

рабаваннем аплаціць «штраф у памеры 588 тысяч у бяспрэчным парадку». Гэта ўмова гадавога кантракту, які заключае кожны абанент кампаніі пры набыцці тарыфу.

І тут пачынаецца самае цікавае.

«3G — гэта назва тарыфу»

«За мінулы год ЗАТ «БеСТ» спагнала праз суд са сваіх абанентаў 1,5 мільярды рублёў. За што? За прадстаўленую паслугу? Не! Гэтыя людзі не карысталіся мабільным інтэрнэтам! Тады за што яны плаціць?» — задае рытарычныя пытанні Mavetan. У студзені 2011 года гэты жыхар Маладзечна апісаў на форуме onliner.by гісторыю свайго судовага працэсу з мабільнай кампаніяй «Life:))».

У канцы 2009 года, калі паслуга толькі пачала дзейнічаць, «Life:))» прадаваў мадэмы людзям, якія фізічна не маглі імі скарыстацца, бо 3G-сувязі ў іх мясцовасці яшчэ не было. Людзі вярталіся ў сервісны цэнтр праз дзень, але ў разрыве кантракту ім адмаўлялі. Большасць з іх сплалі штраф у 588 тысяч. Найбольш пацярпелі жыхары вёсак і райцэнтраў. Вось і Mavetan набыў мадэм, які спатрэбіўся яму для выдаленай працы па інтэрнэце. Але дома выявіў, што інтэрнэт працуе адкрываецца пяць хвілінаў. Між тым, супрацоўніца кампаніі паказвала яму карту пакрыцця і пераконвала, што ў яго раёне ёсць

сінгал. Раззлаваны карыстальнік кінуў інтэрнэт у шуфлячку, бо нават падарыць яго нікому не мог — мадэм не працаваў па ўсім Маладзечна. А праз паўгода атрымаў позов у суд за нясплату. Хлопец не разгубіўся і з дапамогай Таварыства абароны спажываўцаў падаў сустрэчную позову, у якой патрабаваў 40 мільёнаў кампенсацыі за сарваную па віне аператара выдаленую працу.

На судзе выявілася, што мадэм маладзечанцу прадалі 18 лістапада, а кантракт на правядзенне 3G-інтэрнэту ў Маладзечна ЗАТ «БеСТ» заключыла... 19-га лістапада! Запрацаваў жа 3G-інтэрнэт толькі ў студзені 2010 года. «Кампанія «Life:))» будзе сваю абарону на тым, што 3G — гэта не стандарт сувязі, а... назва тарыфу, — кажа Mavetan. — Паводле дамовы, «Life:))» абавязаны прадстаўляць карыстальнікам не сувязь трэцяга пакалення, а стандарт GSM 900/1800. А гэта нават павольней, чым тэлефонны мадэм!»

Гэта значыць, што калі вы купілі «запарожац» з прыкручаным да капота значкам «мэрсэдэсу» па цане «мэрсэдэсу», то вы... Правільна — самі вінаватыя.

У маі 2011 года позову жыхара Маладзечна адхілілі ўжо ў абласным судзе. «Цяпер наша мэта — Вярхоўны суд РБ, — кажа хлопец з нейкай самаіроніяй у голасе. — Але паколькі я перакананы, што і там нашу позову не задаволяць, я маю намер звяртацца ў Страсбургскі суд». Па яго звестках, беларускі суд прыняццова не вырашае пытанне на яго карысць: «Каб не ствараць прэцэдэнт». Бо калі Mavetan пераможа, яшчэ сотні маладзечанцаў, якія купілі мадэм «3G Life:))» напрыканцы 2009 года, могуць запатрабаваць ад мабільнай кампаніі кампенсацыі.

«Кампанія «Life:))» прыйшла ў правільную краіну», — з сумнай іроніяй кажа Крысціна — маладая журналістка, якая ў 2008 годзе страціла 40 у.а. па віне гэтай кампаніі. Схемы, па якіх з людзей спаганяюць грошы, тыповыя, і з імі рэальна змагацца, калі дзейнічаць разам, але падманутыя беларусы і не думаюць аб'ядноўвацца, каб абараняць свае спажывецкія правы. Нягледзячы на тое, што, паводле юрыстаў, сам кантракт на паслугу «3G Life:))» супярэчыць беларускаму заканадаўству, за апошнія два гады «Life:))» прайграла толькі адзін судовы працэс. І калі падзяліць «прыбытак» кампаніі «Life:))» у 1,5 мільярды на 588 тысяч (сума штрафу), то гэта 2500 чалавек. Якія, зразумела, самі вінаватыя...

Парады юрыстаў «Як абараніцца ад «Life:))» і «Як разарваць дамову з «Life:))» чытаеш як брашуры «Як кінуць паліца» або «Што рабіць, калі вас прадалі ў сэксуальнае рабства за мяжу». Выснова адна: разарваць хітра складзены кантракт магчыма, але трэба быць гатовым да цяжкай і крывавай бітвы. Таму найлепшы спосаб кінуць паліца — не пачынаць. Найлепшы спосаб выбрацца з турэцкага бардэлю — не трапляць у яго...

7

ТВ ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

6 ЧЭРВЕНА, ПАНЯДЗЕЛАК

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.55 Навіны.
06.05, 07.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
07.05, 08.05 Зона Х. Дарожныя навіны.
07.30, 08.15, 11.50 «Дзелавое жыццё».
08.20 Дакументальны серыял «Гараджане»: Барселона».
08.50 Выпускныя іспыты.
09.10 Камедыйна меладрама «Маргоша».
10.05 Жаночае ток-шоў «Жыццё як жыццё».
11.05 Серыял «Маруся. Вяртанне».
12.10 Камедыі «Астэрк і Абелікс: місія Клеапатра» (Францыя).
13.55 «Каханне і жыццё маё...». Дакументальны фільм («Беларусьфільм»).
14.30 Nota Bene.
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.35 «Выпадковыя сувязі». Гумарыстычная праграма.
16.15 Дакументальна-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна).
17.10 Серыял «Маршрут літасці» (Расія).
17.55 Серыял «Маруся. Вяртанне».
18.50, 01.50 «Зона Х». Крымінальная хроніка.
19.30 «Арэна». Праграма аб спорце.
19.55 Камедыйна меладрама «Маргоша».
21.00 «Панарама».
21.45 «Камандзіроўка».
21.55 «Прысуджаны». Баявік (ЗША).
00.05 «Эпоха».
00.35 «Доктар Хаўс-4». Серыял. Закл. серыя.
01.25 Інфармацыйна-забаўляльная праграма «Праверка чутак».
02.00 Дзень спорту.

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.05 Кантуры.
10.10 «Смак».
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Аматарка прыватнага вышуку Даша Васільева». Шматсерыйны фільм.

12.20 «Дэтэктывы».
13.05 Навіны спорту.
13.10 Тэлечасопіс «Саюз».
13.45 «Модны прысуд».
14.50 «Зразумець. Прабачыць».
15.25 «Хачу ведаць».
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм.
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Зваротны адлік».
18.55 «Чакай мяне».
20.00 Час.
21.00 Навіны спорту.
21.05 Ток-шоў «Адчынены фармат».
22.10 Фільм «Белы шум». Канада, 2005.
00.00 «Крэм». Шматсерыйны фільм.
00.50 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца.Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
08.30 «Тыдзень». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
09.35 «Вялікі сняданак».
10.05 «Пяць гісторый».
10.40 «Нашы суседзі». Серыял.
11.40 «Званая вячэра».
12.35 «Фантастыка пад грыфам «Сакрэтна»».
13.50 «Зорны рынг».
15.00 Канцэрт М.Задорнава.
16.00 СТБ прадстаўляе: «КультУРА!».
16.50 «Рэпарцёрскія гісторыі».
17.10 «Наша справа».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэра».
18.30 «Агонь кахання». Серыял.
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.35 Фільм «Флэш.Ка». Расія, 2006 г.
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Сталічны футбол».
23.30 Фільм «Пасылка». ЗША, 2009 г.

06.30 Моладзевы серыял «Універ» (Расія).
07.00 «ЛАДная раніца».
08.00 Тэлебарометр.
08.05 Серыял «Ты маё жыццё».
09.10 Прыгоднікі баявік «Капітан Алатрыстэ» (Францыя-Іспанія-ЗША).
11.45 Пра мастацтва.
12.10 Школа рамонту.
13.05 «Гадзіна суду. Справы сямейныя».
14.10 Іранічны дэтэктыў «Цень самурая» («Беларусьфільм»). 1-я серыя.
15.10 Конкурс-віктарына «Дзеці новага пакалення».
16.15 Мультсерыял (Расія).
16.45 Пазакласная гадзіна.
17.00 «Навіны надвор'я».
17.25 Дакументальна-гістарычны серыял «Мяжа. Рыжская дамова» (Беларусь).
18.00 Серыял «Ты маё жыццё».
19.05 «Халі-галі». Скетч-шоў.
19.45 Серыял «Дзяржаўная мяжа».
21.00 Калыханка.
21.15 Тэлебарометр.
21.20 КЕНО.
21.25 Беларуская часіна.
22.25 Моладзевы серыял «Універ» (Расія).
23.00 Любоўная драма «Франка».

07.00 «Раніца Расіі».
09.00 «Карціна свету».
09.55 Надвор'е на тыдзень.
10.00 «Пакой смеху».
10.25 «Ранішняя пошта».
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 Весткі.
11.30 «Ефрасіння». Тэлесерыял.
12.20 «Кулагін і партнёры».
12.50 «Нарадзіць вундэркінда». Дакументальны фільм.
13.50 Навіны - Беларусь.
14.30 «Аб самым галоўным». Ток-шоў.
15.25 «З новай хатай!». Ток-шоў.
16.20 «Кулагін і партнёры».
16.50 Навіны - Беларусь.

17.45 Тэлесерыял «Пяць хвілін да метро».
18.50 «Ефрасіння». Тэлесерыял.
19.50 Навіны - Беларусь.
20.30 Тэлесерыял «Каханне і расстанне».
22.25 Тэлесерыял «Брыгада».
23.30 «Нічога асабістага».
23.50 Навіны - Беларусь.
00.00 «Весткі.ru».
00.20 «Дзяжурны па краіне».

06.05 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».
08.35 «Праграма Максімум».
09.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 23.15 Сёння.
10.20 «Рускія сенсацыі».
11.10 «Да суду».
12.05 «Суд прысяжных».
13.20 «Пракурорская праверка».
14.25 «Давайце мірыцца!».
15.15 «Справа густу».
15.40 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
16.25 Серыял «Вяртанне Мухтара».
18.10 «Прафесія-рэпарцёр».
18.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
19.35 Крымінальны серыял «Ліцейны».
21.25 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Масква. Цэнтральная акруга».
23.40 «Сумленны панядзелак».
00.25 «Асабліва неясны».

09.30 Мотаспартыўны часопіс.
09.45 Аўтаспорт. Чэмпіят свету ў класе «Турынг». Хунгарорынг (Венгрыя).
10.30 Тэніс. Турнір «Вялікага шалома». Адкрыты чэмпіят Францыі. Мужчыны. Парыж (Францыя). Фінал.
12.00 Футбол. Чэмпіят Еўропы. Эўра-2012. Кваліфікацыя.
13.00, 23.30 Футбол. Чэмпіят Еўропы. Эўра-2012. Агляд.
14.00 Тэніс. Гейм, сэт і матс. Часопіс.
14.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 1-ы.
16.30 Веласпорт. Францыя. 2-і этап.

18.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 1-ы.
20.30, 01.45 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс.
21.00 Тэніс. Гейм, сэт і матс. Часопіс.
21.30, 02.15 Вось дык так!!!
22.00 Пра рэстлінг. Агляд WWE.
22.30 Пра рэстлінг. Vintage Collection. ЗША.
00.30 Веласпорт. Францыя. 2-і этап.
01.30 Мотаспартыўны часопіс.

07.00 Тыдзень у «Аб'ектыве».
07.30 Гісторыя пад знакам Пагоні.
07.35 «Час гонару», серыял: 32 серыя.
08.25, 14.40, 18.15 Чаму дэмакратыя? 1 серыя: «Прашу галасаваць за мяне».
09.20 Прыватная калекцыя.
09.40, 15.35 На колах.
10.10, 16.05 Без рэтушы: «Людзі старой веры», дак. фільм, 2008 г., Беларусь.
10.40 «Бульбаны», мультсерыял.
10.50 МакраФон: «Рок-карона-2010»: ч. 4.
11.20 Моўнік (лінгвістычная праграма).
11.30 Басанож па свеце.
12.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
12.05 «Мой брат – адзіны сын», маст. фільм, 2007 г., Італія.
13.45 «Час гонару», серыял: 32 серыя.
14.30 «Бульбаны», мультсерыял.
16.30 Эксперт.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.05 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 5 серыя.
17.30 «Час гонару», серыял: 32 серыя.
19.10 Побач з намі.
19.30 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
19.35 Калыханка для самых маленькіх.
19.45 Беларусы ў Польшчы.
20.00 Еўропа сёння.
20.25 Вагон.
20.30 Эксперт.
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).
21.40 «Мой брат – адзіны сын», маст. фільм, 2007 г., Італія.
23.20 Аб'ектыў.

7 ЧЭРВЕНА, АЎТОРАК

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.30 Навіны.
06.05, 07.10 «Добрай раніцы, Беларусь!».
07.05, 08.05 Зона Х. Дарожныя навіны.
07.30, 08.15, 11.50 Дзелавое жыццё».
08.20 «Арэна». Праграма аб спорце.
08.40 «Маша і Мядзведзь». Мультфільм.
08.50 Выпускныя іспыты.
09.10 Камедыйна меладрама «Маргоша».
10.05 Серыял «Маршрут літасці» (Расія).
10.50 Серыял «Маруся. Вяртанне».
11.40 «Камандзіроўка».
12.10 «Адчайныя хатнія гаспадыні-5». Камедыйны серыял (ЗША).
13.45 «Ведай нашых».
14.00 «Здароўе».
14.25 «Культурныя людзі». Інфармацыйна-забаўляльная праграма.
15.15, 19.20 Навіны рэгіёна.
15.35 «Школа доктара Камароўскага» (Украіна).
16.05 Серыял «Дыхай са мной» (Расія).
17.00 Серыял «Маршрут літасці» (Расія).
17.55 Серыял «Маруся. Вяртанне».
18.50, 01.00 «Зона Х». Крымінальная хроніка.
19.30 «Сфера інтэрасаў». Эканамічная праграма.
19.55 Камедыйна меладрама «Маргоша».
21.00 «Панарама». Інфармацыйны канал.
21.45 Крымінальны трылер «Ідэальнае рабаванне» (Вялікабрытанія).
23.40 «Эпоха».
00.10 «Доктар Хаўс-5». Серыял. 1-я серыя.
01.10 Дзень спорту.

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 19.30 Нашы навіны.
06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».
09.05 «Жыць здорава!».
10.20 «Смак».
11.05 Навіны спорту.
11.10 «Аматарка прыватнага вышуку Даша Васільева». Шматсерыйны фільм.
12.20 «Дэтэктывы».

13.05 Навіны спорту.
13.10 «Кантрольны закуп».
13.45 «Модны прысуд».
14.50 «Зразумець. Прабачыць».
15.25 «Хачу ведаць».
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм.
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Шчаслівыя разам». Серыял.
19.50 АНТ прадстаўляе: Футбол. Адборачны матч чэмпіянату Еўропы. Беларусь-Люксембург. Прамая трансляцыя.
21.55 Фільм «Вечнае ззянне чыстага розуму». ЗША, 2004.
23.55 «Крэм». Шматсерыйны фільм.
00.45 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».
06.10 «Міншчына».
06.20 «Раніца.Студыя добрага настрою».
07.40 «СТБ-спорт».
07.45 «Раніца. Студыя добрага настрою».
08.30 Фільм «Флэш.Ка». Расія, 2006 г.
10.40 «Нашы суседзі». Серыял.
11.40 «Званая вячэра».
12.35 «Агонь кахання». Серыял.
13.50 «Фірмовая гісторыя». Серыял.
14.40 «Next 2». Серыял.
15.35 «Ваенная таямніца».
16.50 «Сталічны футбол».
17.20 «Міншчына».
17.30 «Званая вячэра».
18.30 «Агонь кахання». Серыял.
20.00 «Сталічныя падрабязнасці».
20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.25 «Даішнікі 2». Серыял.
21.30 «Вялікі горад».
22.05 «Аўтапанарама».
22.55 «СТБ-спорт».
23.00 «Забойная сіла 2». Серыял.
00.00 «Меч». Серыял.

06.35 Моладзевы серыял «Універ» (Расія).

07.00 «ЛАДная раніца».
08.00 Тэлебарометр.
08.05 Серыял «Ты маё жыццё».
09.10 Серыял «Дзяржаўная мяжа».
10.30 Дак. фільм «Паходня вайны».
11.25 «Страсці па культуры».
12.05 «Гадзіна суду. Справы сямейныя».
13.10 Іранічны дэтэктыў «Цень самурая» («Беларусьфільм»). 2-я серыя.
14.15 Прэм'ера. Дакументальны фільм «Валенці Ваньковіч. Шлях мастака».
14.25 Конкурс-віктарына «Дзеці новага пакалення».
15.30 Мультсерыял (Расія).
16.00 Пазакласная гадзіна.
16.15 Фантастычны серыял «Прыгоды Электроніка» (СССР). 1-я серыя.
17.25 Дакументальна-гістарычны серыял «Мяжа. Адзін народ – дзве краіны».
18.00 Серыял «Ты маё жыццё».
19.05 «Халі-галі». Скетч-шоў.
19.20 Камедыйны баявік «Шпіён па суседстве» (ЗША).
21.00 Калыханка.
21.15 Тэлебарометр.
21.20 КЕНО.
21.25 Беларуская часіна.
22.25 Моладзевы серыял «Універ» (Расія).
23.00 Трылер «44 дзюйм» (Вялікабрытанія).

07.00 «Раніца Расіі».
09.15 «Прамы эфір».
10.10 «Таямніца трох акіянаў. У пагоні за зданню». Дакументальны фільм.
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 Весткі.
11.30 «Нічога асабістага». Інфармацыйна-сатырычная праграма.
11.50 Тэлесерыял «Каханне і расстанне».
13.50 Навіны - Беларусь.
14.30 «Аб самым галоўным». Ток-шоў.
15.25 «З новай хатай!». Ток-шоў.
16.20 «Кулагін і партнёры».
16.50 Навіны - Беларусь.
17.45 Тэлесерыял «Пяць хвілін да метро».
18.50 «Ефрасіння». Тэлесерыял.
19.50 Навіны - Беларусь.
20.30 Тэлесерыял «Каханне і расстанне».
22.25 Тэлесерыял «Брыгада».

23.30 Навіны - Беларусь.
23.40 «Весткі.ru».
00.00 Прэм'ера. «Сведкі».

06.05 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».
08.35 «Кватэрнае пытанне».
09.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 23.15 Сёння.
10.25 «Чыстасардэчнае прызнанне».
11.10 «Да суду».
12.00 «Суд прысяжных».
13.20 «Пракурорская праверка».
14.25 «Давайце мірыцца!».
15.15 «Справа густу».
15.40 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
16.30 Серыял «Вяртанне Мухтара».
18.15 «Прафесія-рэпарцёр».
18.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне».
19.35 Крымінальны серыял «Ліцейны».
21.25 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Масква. Цэнтральная акруга».
23.40 «Увага: вышук!».
00.15 «Школа зласлоўя». Ток-шоў.

09.30, 20.30 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс.
10.00, 13.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 1-ы.
11.00 Веласпорт. Францыя. 2-і этап.
12.00 Футбол. Чэмпіят Еўропы. Эўра-2012. Агляд.
13.00 Тэніс. Гейм, сэт і матс. Часопіс.
14.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 2-і.
17.30 Веласпорт. Францыя. 3-і этап.
18.30, 21.00 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 2-і.
20.30 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс.
22.00 Бокс. Паядынак за тытул чэмпіёна свету. Германія.
00.00 Футбол. Чэмпіят Еўропы. Эўра-2012. Агляд.
01.00 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс.
01.30 Тэніс. Гейм, сэт і матс. Часопіс.

02.00 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс.

07.00 Аб'ектыў.
07.20 Прэс-экспрэс (агляд медыяў).
07.40 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 5 серыя.
08.05 «Меней-болей», дак. фільм, 2008 г., Румынія.
09.50 Еўропа сёння.
10.20 Побач з намі.
10.35 «Ранча», серыял: 4 серыя.
11.30 Эксперт.
12.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
12.05 «Познань'56», маст. фільм, 1996 г., Польшча.
13.50 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 5 серыя.
14.20 «Меней-болей», дак. фільм, 2008 г., Румынія.
15.00 Еўропа сёння.
16.30 Побач з намі.
16.50 Гісторыя пад знакам Пагоні.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.05 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 6 серыя.
17.30 «Кансультацыя ў ружовым садзе», серыял: 40 серыя.
18.30 Гісторыя пад знакам Пагоні.
18.40 Блізкая гісторыя. Іншы погляд: «Пасол Сапоўскі», дак. фільм, 2009 г., Польшча.
19.30 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
19.35 Калыханка для самых маленькіх.
19.45 Кулінарныя падарожжы Робэрта Макловіча.
20.10 Праект «Будучыня» (навукова-папулярны тэлечасопіс каналу «Нямецкая хваля».)
20.40 Паляванне на дзівосы (спазнаваўчая праграма).
21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне).
21.25 Асабісты капітал.
21.40 Невядомая Беларусь: «Шанц на Новае жыццё», дак. фільм, 2009 г., Польшча.
22.05 «Каханне, здрада, жарсць», серыял: 9 серыя.
22.50 Аб'ектыў.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

8

8 ЧЭРВЕНЯ, СЕРАДА

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.40 Навіны.

06.05, 07.10 «Добрай раніцы, Беларусь!». 07.05, 08.05 Зона Х. Дарожныя навіны. 07.30, 11.50 Дзелавое жыццё. 08.15 «Сфера інтэрасаў». Эканамічная праграма. 08.40 «Маша і Мядзведзь». Мультифільм. 08.50 Выпускныя іспыты. 09.10 Камедыяная меладрама «Маргоша». 10.05 Серыял «Маршрут літасці» (Расія). 10.50 Серыял «Маруся. Вяртанне». 11.40 Відэафільм «Падарожжа дрыбінскіх шапавалаў» цыклу «Зямля беларуская». 12.10 «Адчайныя хатнія гаспадыні-5». Камедыяны серыял (ЗША). 13.40 «Невядомая версія». Дак. фільм. 14.30 Інфармацыйна-забаўляльная праграма «Праверка чутак». 15.15, 19.20 Навіны рэгіёна. 15.35 «Школа доктара Камароўскага» (Украіна). 16.05 Серыял «Дыхай са мной» (Расія). 17.00 Серыял «Маршрут літасці» (Расія). 17.55 Серыял «Маруся. Вяртанне». 18.50, 01.10 «Зона Х». Крымінальная хроніка. 19.30 Зямельнае пытанне. 19.55 Камедыяная меладрама «Маргоша». 21.00 «Панарама». Інфармацыйны канал. 21.45 Актualьнае інтэрв'ю. 21.55 Камедыя становішчаў «Вар'яцкія грошы» (ЗША-Германія-Румынія). 23.50 «Эпоха». 00.20 «Доктар Хаўс-5». Серыял. 2-я серыя. 01.20 Дзень спорту.

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 Нашы навіны.

06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца». 09.05 «Жыць здорава!». 10.20 «Смак». 11.05 Навіны спорту. 11.10 «Аматарка прыватнага вышуку Даша Васільева». Шматсерыйны фільм. 12.20 «Дэтэктывы». 13.05 Навіны спорту.

13.10 «Кантрольны закуп». 13.45 «Модны прысуд». 14.50 «Зразумець. Прабачыць». 15.25 «Хачу ведаць». 16.10 Навіны спорту. 16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм. 18.15 Навіны спорту. 18.20 «Шчаслівыя разам». Серыял. 18.55 «Хай кажучь». 20.00 Час. 21.00 Навіны спорту. 21.05 Фільм «Выходжу цябе шукаць». 22.10 Фільм «Пракор». ЗША, 2007 год. 23.55 «Крэм». Шматсерыйны фільм. 00.45 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».

06.10 «Міншчына». 06.20 «Раніца.Студыя добрага настрою». 07.40 «СТБ-спорт». 08.30 «Даішнікі 2». Серыял. 09.30 «Аўтапанарама». 10.00 «Пяць гісторый». 10.40 «Нашы суседзі». Серыял. 11.30 «Далёкія сваякі». 11.40 «Званая вячэра». 12.35 «Агонь каханьня». Серыял. 13.50 «Фірмовая гісторыя». Серыял. 14.40 «Next 2». Серыял. 15.30 «Забойная сіла». Серыял. 16.50 «Новыя падарожжы дылетанта». 17.20 «Міншчына». 17.30 «Званая вячэра». 18.30 «Агонь каханьня». Серыял. 20.00 «Сталічныя падрабязнасці». 20.10 «СТБ-спорт». 20.15 «Добры вечар, маляня». 20.25 «Даішнікі 2». Серыял. 21.30 «Мінск і мінчане». 22.05 «Дабро пажаліцца». 22.55 «СТБ-спорт». 23.00 «Забойная сіла». Серыял. 00.00 «Меч». Серыял.

06.35 Моладзевы серыял «Універ» (Расія).

07.00 ЛАДная раніца. 08.00 Тэлебарометр. 08.05 Серыял «Ты маё жыццё». 09.10 Камедыяны баявік «Шпіён па суседстве» (ЗША). 10.55 «Рэпарцёр «Беларускай часіны». 11.35 Медычныя таямніцы. 12.10 Медычныя таямніцы +. 12.30 Жаночая ліга. 12.55 Гадзіна суду. Справы сямейныя. 14.00 Іранічны дэтэктыў «Цень самурая» («Беларусьфільм»). 3-я серыя. 15.00 Дакументальны фільм «Знакі лёсу». 15.35 Мультисерыял (Расія). 16.05 Пазакласная гадзіна. 16.20 Фантастычны серыял «Прыгоды Электроніка» (СССР). 2-я серыя. 17.25 Дакументальна-гістарычны серыял «Мяжа. 1939 год» (Беларусь). 18.00 Серыял «Ты маё жыццё». 19.05 «Халі-галі». Скетч-шоў. 19.25 Фантастычная камедыя «Прышэльцы на гарышчы» (ЗША - Канада). 21.00 Калыханка. 21.15 Тэлебарометр. 21.20 «Спортлото 5 з 36». 21.25 КЕНО. 21.30 Беларуская часіна. 22.30 Гандбол. Чэмпіятат Еўропы 2012. Адборачны раўнд. Беларусь - Данія. 00.00 Рэальны свет.

07.00 «Раніца Расіі». 09.15 «Прамы эфір». 10.10 «Спусцела без цябе зямля...». Дакументальны фільм. 11.00, 14.00, 17.00, 20.00 Весткі. 11.30 «Кулагін і партнёры». 12.00 Тэлесерыял «Каханне і расстанне». 13.50 Навіны - Беларусь. 14.30 «Аб самым галоўным». Ток-шоў. 15.25 «3 новай хатай!». Ток-шоў. 16.20 «Кулагін і партнёры». 16.50 Навіны - Беларусь. 17.45 Тэлесерыял «Пяць хвілін да метро». 18.50 «Ефрасіння». Тэлесерыял. 19.50 Навіны - Беларусь. 20.30 Тэлесерыял «Каханне і расстанне». 22.25 Тэлесерыял «Брыгада».

23.30 Навіны - Беларусь. 23.40 «Весткі.ру». 00.00 Прэм'ера. «Сведкі».

06.05 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».

08.35 «Дачны адказ». 09.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне». 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 23.15 Сёння. 10.20 «Справа цёмная». Гістарычны дэтэктыў. 11.10 «Да суду». 12.00 «Суд прысяжных». 13.20 «Пракурорская праверка». 14.25 «Давайце мірыцца!». 15.15 «Справа густу». 15.40 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне». 16.25 Серыял «Вяртанне Мухтара». 18.10 «Асабліва небяспечны!». 18.40 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне». 19.35 Крымінальны серыял «Ліцейны». 21.25 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Масква. Цэнтральная акруга». 23.40 «Сапраўдны італьянец». Дакументальны праект. 00.30 «Асабліва небяспечны!».

09.30 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс.

10.00 Веласпорт. Францыя. 3-і этап. 10.45, 11.30 Футбол. Чэмпіятат Еўропы. Эўра-2012. 12.30 Футбол. Чэмпіятат Еўропы. Эўра-2012. Агляд. 13.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 2-і. 14.30, 18.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 3-і. 17.30 Веласпорт. Францыя. 4-ы этап. 20.30 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс. 21.00 Футбол. Моладзевы фэст. Тулон (Францыя). 1/2 фіналу. 22.45, 00.20 Абранае па серадах. 22.55 Конны спорт. Кубак нацый. 23.55 Навіны коннага спорту. 00.00 Гольф. Адкрыты чэмпіятат Нідэрландаў. Жанчыны. Ратэрдам (Нідэрланды).

00.10 Гольф клуб. Навіны гольфа. 00.15 Яхт-клуб. Навіны ветразевага спорту. 00.30 Веласпорт. Францыя. 4-ы этап. 01.45 «Алімпійскія гульні». Алімпійскі часопіс. 02.15 Вось дык так!!!

07.00 Аб'ектыў.

07.20, 12.55 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 6 серыя. 07.50, 13.25 «Кансультацыя ў ружовым садзе», серыял: 40 серыя. 08.45 МакраФон: «Басовішча-2008», канцэрт лаўрэатаў конкурсу. 09.10, 14.20 Асабісты капітал. 09.25, 14.35 Праект «Будучыня». 09.55, 15.25 Блізкая гісторыя. Іншы погляд: «Пасол Спасоўскі», дак. фільм, Польшча. 10.40 «Ранча», серыял: 5 серыя. 11.30 Невядомая Беларусь: «Шанц на «Новае жыццё», дак. фільм, 2009 г., Польшча. 12.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня). 12.05 «Музычныя партызаны», дак. фільм, 2007 г., Польшча. 15.05 Паляванне на дзівосы. 16.10 «Загадкі Мэрдака», дэтэктыўны серыял: 16 серыя. 17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня). 17.05 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 7 серыя. 17.30 «Каханне, здрада, жарсць», серыял: 9 серыя. 18.15 «Катынь. Праўда і хлусня пра злычынства», дак. фільм, 1993 г., Польшча. 19.00 Гісторыя пад знакам Пагоні. 19.10 Сальда (эканамічная праграма). 19.30 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня). 19.35 Калыханка для самых маленькіх. 19.45 Герой не нашага часу: «Уладзімір Парфяноўчэ: звычка перамагаць». 20.00 На колах. 20.30 Басанож па свеце. 21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне). 21.25 Побач з намі. 21.40 Вагон. 21.45 «Дэкалог, восем», маст. фільм, 1990 г., Польшча. 22.45 «Euromaxx». 23.10 Аб'ектыў.

9 ЧЭРВЕНЯ, ЧАЦВЕР

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 15.00, 19.00, 23.35 Навіны.

06.05, 07.10, 08.15 «Добрай раніцы, Беларусь!». 07.05, 08.05 Зона Х. Дарожныя навіны. 07.30, 08.30, 11.50 Дзелавое жыццё. 08.35 Зямельнае пытанне. 09.10 Камедыяная меладрама «Маргоша». 10.05 Серыял «Маршрут літасці» (Расія). 10.50 Серыял «Маруся. Вяртанне». 11.40 Актualьнае інтэрв'ю. 12.10 «Адчайныя хатнія гаспадыні-5». Камедыяны серыял (ЗША). 13.45 Патрабуецца. 14.00 Шэф-кухар. 15.15, 19.20 Навіны рэгіёна. 15.35 «Школа доктара Камароўскага» (Украіна). 16.05 Серыял «Дыхай са мной» (Расія). 17.00 Серыял «Маршрут літасці» (Расія). 17.55 Серыял «Маруся. Вяртанне». 18.50, 00.35 «Зона Х». Крымінальная хроніка. 19.30 Сфера інтэрасаў. 19.55 Камедыяная меладрама «Маргоша». 21.00 Панарама. 21.45 «Фанаграма запалу». Меладрама (Расія). 23.45 «Доктар Хаўс-5». Драматычны серыял (ЗША). 3-я серыя. 00.40 Дзень спорту.

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 Нашы навіны.

06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца». 09.05 «Жыць здорава!». 10.20 «Смак». 11.05 Навіны спорту. 11.10 «Аматарка прыватнага вышуку Даша Васільева». Шматсерыйны фільм. 12.20 «Дэтэктывы». 13.05 Навіны спорту. 13.10 «Кантрольны закуп». 13.45 «Модны прысуд». 14.50 «Зразумець. Прабачыць». 15.25 «Хачу ведаць». 16.10 Навіны спорту.

16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм. 18.15 Навіны спорту. 18.20 «Шчаслівыя разам». Серыял. 18.55 «Хай кажучь». 20.00 Час. 21.00 Навіны спорту. 21.05 Шматсерыйны фільм «Выходжу цябе шукаць». Заклучныя серыі. 23.05 «Мужчынскія прыемнасці». 00.05 «Крэм». Шматсерыйны фільм. 00.55 Начныя навіны.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны».

06.10 «Міншчына». 06.20 «Раніца.Студыя добрага настрою». 07.40 «СТБ-спорт». 08.30 «Даішнікі 2». Серыял. 09.30 «Дабро пажаліцца». 10.00 «Пяць гісторый». 10.40 «Нашы суседзі». Серыял. 11.30 «Далёкія сваякі». 11.45 «Званая вячэра». 12.35 «Агонь каханьня». Серыял. 13.50 «Фірмовая гісторыя». Серыял. 14.40 «Next 2». Серыял. 15.30 «Забойная сіла». Серыял. 16.50 «Добры дзень, доктар!». 17.20 «Міншчына». 17.30 «Званая вячэра». 18.30 «Агонь каханьня». Серыял. 20.00 «Сталічныя падрабязнасці». 20.10 «СТБ-спорт». 20.15 «Добры вечар, маляня». 20.25 «Даішнікі 2». Серыял. 21.30 «Праўда». 22.05 «Аўтапанарама». 22.55 «СТБ-спорт». 23.00 «Забойная сіла». Серыял. 00.00 «Меч». Серыял.

06.35 Моладзевы серыял «Універ» (Расія).

10.35 Дача здароўя. 11.05 Жансавет. 11.40 «Халі-галі». Скетч-шоў. 12.00 Гадзіна суду. Справы сямейныя. 13.00 Іранічны дэтэктыў «Цень самурая» («Беларусьфільм»). 4-я серыя, заключная. 14.05 «Батанічны сад». Лірычная меладрама («Беларусьфільм»). 15.50 Мультисерыял (Расія). 16.05 Пазакласная гадзіна. 16.20 Фантастычны серыял «Прыгоды Электроніка» (СССР). 3-я серыя, закл. 17.25 Дак-гістарычны серыял «Мяжа. Другая Сусветная вайна». Заклучная серыя. 18.00 Серыял «Ты маё жыццё». 19.05 Музычная камедыя «Дыска» (Францыя). 21.00 Калыханка. 21.15 Тэлебарометр. 21.20 КЕНО. 21.30 Беларуская часіна. 22.25 Моладзевы камедыяны серыял «Універ» (Расія). 23.00 Час футбалу. 23.00 Камедыя «Сардэчна запрашаем, або Суседзям уваход забаронены» (ЗША).

07.00 «Раніца Расіі». 09.15 «Прамы эфір». 10.10 «Тунгускае нашэсце. 100 гадоў». Дакументальны фільм. 11.00 Весткі. 11.30 «Кулагін і партнёры». 12.00 Тэлесерыял «Каханне і расстанне». 13.50 Навіны - Беларусь. 14.00 Весткі. 14.30 «Аб самым галоўным». Ток-шоў. 15.25 «3 новай хатай!». Ток-шоў. 16.20 «Кулагін і партнёры». 16.50 Навіны - Беларусь. 17.00 Весткі. 17.45 Тэлесерыял «Пяць хвілін да метро». 18.50 «Ефрасіння». Тэлесерыял. 19.50 Навіны - Беларусь. 20.30 Тэлесерыял «Каханне і расстанне». 22.25 Тэлесерыял «Брыгада». 23.30 Навіны - Беларусь. 23.40 «Весткі.ру». 00.00 «Паядынак».

06.05 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».

08.35 «Гісторыя ўсерасійскага зману». 09.30 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне». 10.00 Сёння. 10.20 «Следства вялі...». 11.10 «Да суду». 12.00 «Суд прысяжных». 13.00 Сёння. 13.25 «Пракурорская праверка». 14.25 «Давайце мірыцца!». 15.15 «Справа густу». 15.40 Агляд. Надзвычайнае здарэнне». 16.00 Сёння. 16.30 Серыял «Вяртанне Мухтара». 18.10 «Асабліва небяспечны!». 18.35 «Агляд. Надзвычайнае здарэнне». 19.00 Сёння. 19.35 Крымінальны серыял «Ліцейны». 21.25 Прэм'ера. Дэтэктыўны серыял «Масква. Цэнтральная акруга». 23.15 Сёння. 23.40 Дэтэктыў «За межамі закона».

09.30 Конны спорт. Кубак нацый (Швейцарыя).

10.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 3-і. 11.30 Футбол. Чэмпіятат Еўропы. Эўра-2012. Агляд. 12.30 Веласпорт. Францыя. 4-ы этап. 13.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 3-і. 14.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 4-ы. 15.20 Веласпорт. Францыя. 5-ы этап. 18.30 Тэніс. Турнір АТР. Квінс (Лондан, Вялікабрытанія). Дзень 4-ы. 20.30 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Часопіс. 21.00 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Францыя. Кваліфікацыя. 22.00 Футбол. Чэмпіятат Еўропы. Эўра-2012. Агляд. 23.00 Аўтаспорт. Гонка «24 гадзіны Ле-Мана». Францыя. Кваліфікацыя. 01.00 Веласпорт. Францыя. 5-ы этап. 02.15 Вось дык так!!!

07.00 Аб'ектыў.

07.20 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял: 9 серыя. 08.35 Побач з намі. 08.50 Сальда (эканамічная праграма). 09.05 Басанож па свеце. 09.30 На колах. 10.00 Герой не нашага часу «Уладзімір Парфяноўчэ: звычка перамагаць». 10.15 «Катынь. Праўда і хлусня пра злычынства», дак. фільм, 1993 г., Польшча. 11.00 Моунік (лінгвістычная праграма). 11.05 «Ранча», серыял: 6 серыя. 12.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня). 12.05 «Загадкі Мэрдака», дэтэктыўны серыял: 16 серыя. 12.50 «Ранча Піковая Сямёрка», серыял. 13.15 «Каханне, здрада, жарсць», серыял. 14.00 Побач з намі. 14.15 На колах. 14.45 Басанож па свеце. 15.10 Герой не нашага часу «Уладзімір Парфяноўчэ: звычка перамагаць». 15.25 «Катынь. Праўда і хлусня пра злычынства», дак. фільм, 1993 г., Польшча. 16.10 Сальда (эканамічная праграма). 16.30 «Euromaxx». 17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня). 17.05 «Чароўнае дрэва», серыял. 17.30 «Дэкалог, восем», маст. фільм, 1990 г., Польшча. 18.25 «Абарыгены», дак. фільм, 2009 г., Расія. 19.05 «Бульбаны», мультисерыял. 19.15 YoLife. 19.30 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня). 19.35 Калыханка для самых маленькіх. 19.45 Навігатар. 20.00 «Euromaxx». 20.25 Два на два (тэледыскусія). 21.00 Аб'ектыў (галоўнае выданне). 21.25 «Над Нёмнам» (тэлечасопіс). 21.40 «П'яро Агаты Крысці», дэтэктыўны серыял: 9 серыя. 22.30 Рэпартэр. 23.00 МакраФон: «Рок-карона-2008»: Канцэрт гурта «Ляпіс Трубачкоў». 23.25 Аб'ектыў.

▶ СПРАВА

ЯК ВЫЛІЧЫЦЬ ДЫКТАРА?

Алег НОВІКАЎ

19 мая ў парыжскім судзе пачалося незвычайнае пасяджэнне па іску малодшай дачкі прэзідэнта Узбекістана Іслама Карымава. 33-гадовая Лола Карымава-Ціляева абуралася тым, што яе бацьку ў французскай прэсе назвалі «дыктатарам».

Лола Карымава-Ціляева

Непасрэдна «дыктатарам» Карымава назваў сайт Rue89. Анлайн-выданне размясціла артыкул журналіста Агюстэна Скальбера пад назвай «СНІД: Узбекістан ужывае палітычныя рэпрэсіі, але робіць сябе ў Канах». Артыкул з'явіўся ў той дзень, калі ў рамках штогадовага міжнароднага кінафестывалю ў Канах праходзіў дабрачынны вечар «Кіно супраць СНІДу». У ролі фундатара вечарыны выступіла старэйшая дачка прэзідэнта Узбекістана — Гульнара.

Карымава-Ціляева абвінавачвала журналіста ў паклёпе. Пяпер адвакаты патрабуюць ад рэпарцёра 30000 еўра за маральную шкоду.

Судовы іск Карымавай-Ціляевай на першы погляд выглядае дзіўным. Тое, што Карымаў дыктатар, даўно быццам ніхто не аспрэчваў. У спісе «найгоршых дыктатараў планеты», які складаецца а амерыканскім часопісам «Parade» з 2002 года, кіраўнік Узбекістана Іслам Карымаў сёння займае 11-е месца. Упершыню ў гэтым спісе ўзбекскі лідар з'явіўся ў 2006 годзе, неўзабаве пасля таго, як быў абвінавачаны ў масавых забойствах у Андзіжанае. Тады Карымаў увогуле ўзняўся на пятае месца.

Як паведамляе ўзбекская рэдакцыя радыёстанцыі «Свабода», у мінулым імя Іслама Карымава ў якасці дыктатара згадвалася ў матэрыялах Дзяржаўнага дэпартаменту ЗША, праваабарончых арганізацый, а таксама ў такіх вядомых друкаваных выданнях, як «Spiegel», «Guardian» і інш.

З гэтым згодна грамадская думка. Так, пошук словазлучэння «дыктатар Карымаў» па Яндэксу выдае нам больш 51 тысячы вынікаў; па Google — 42 тысячы старонак. Па дадзеных

таго ж Яндэкса, «дыктатарам» назвалі Іслама Карымава прынамсі 165 афіцыйных сродкаў масавай інфармацыі.

Праблема, аднак, у іншым. Іслам Карымаў не з'яўляецца дыктатарам у юрыдычным сэнсе. Ні ва Узбекістане, ні ў Францыі такой службовай асобы няма.

Слова «дыктатар» прыйшло да нас са старажытнага Рыма (ад лацінскага «dictator», ад «dicto» — дыктую, прадпісваю). Так звалі надзвычайную службовую асобу, якая прызначалася консуламі па рашэнні сената ў выпадку крайняй небяспекі. Пасада гэта ўводзілася на тэрмін не больш за шэсць месяцаў, а рэальным чыннікам для добраахвотнага падначалення ўсёй рэспублікі аднаму чалавеку магло стаць толькі вядзенне вайны ці неабходнасць падаўлення мяцяжу.

У Рыме V–II стагоддзяў да нашай эры дыктатар валодаў усёй паўнатай дзяржаўнай улады, яму падпарадкоўваліся ўсе службоўцы, уключаючы консулаў. Дыктатару, па сутнасці, дазвалялася рабіць усё, што ён палічыць неабходным, а пасля заканчэння тэрміну паўнамоцтваў ён не мог быць прызначаны да адказнасці. На самых ранніх этапах развіцця рымскай рэспублікі на прысуд дыктатара нават нельга было падаць апеляцыю.

Першапачаткова на пасаду дыктатара маглі прызначацца толькі патрыцыі, але з 356 года да н. э. — таксама плебеі. Часам дыктатар абіраўся для выканання якога-небудзь аднаго даручэння, напрыклад, «дыктатар для забавання цвікоў» (рэлігійны

рытуал падчас свята). У перыяд позняй рэспублікі, пры Суле і Цэзары, прызначаных дыктатарамі без абмежавання тэрміна (dictator perpetuus), пасада дыктатара набыла манархічны характар.

У Новы час (асабліва з эпохі Французскай рэвалюцыі) гэты тэрмін, пад уплывам класічных рэмінісцэнцый, адраджаецца, азначаючы кіраўніка, які атрымаў неабмежаваную ўладу ў надзвычайнай сітуацыі. Хаця прававой базы гэты інстытут не меў, шмат каго называлі дыктатарамі, прычым нават у

Карымаў — не рымскі грамадзянін, не быў прызначаны сенатам Рыма на пасаду «дыктатара», і, значыць, назваць дыктатарам яго фармальна нельга

Іслам Карымаў

пазітыўным сэнсе. Так, дыктатарам называў сябе Джузепе Гарыбальдзі.

Негатыўную афарбоўку слова «дыктатар» набыло толькі ў пачатку XX стагоддзя дзякуючы Генры Кляю, спікеру амерыканскага Кангрэса. Ён праславіўся аўтарытарным стылем вядзення сесій, за што набыў у прэсе мянушку «дыктатар».

Карымаў — не рымскі грамадзянін, не быў прызначаны сенатам Рыма на пасаду «дыктатара», і, значыць, назваць дыктатарам яго фармальна нельга. Так што вердыкт на першы погляд мае быць вынесены супраць журналіста.

Аднак адвакаты Агюстэна Скальбера лічаць, што шансы ў іх нядрэнныя, каб выйграць працэс. Яны збіраюцца будаваць сваю пазіцыю на пасылкі на слоўнікі. Большасць сучасных слоўнікаў сцвярджае, у нашы часы слова «дыктатар» ужываецца ў іншым значэнні, чым было ў старажытнасці. Пераважна яно азначае «асобу, якая карыстаецца неабмежаванай уладай у кіраванні дзяржавай». Калі ў раннюю рымскую эпоху дыктатараў абмяжоўвалі часовыя рамкі (да прыкладу, адзін генерал быў усяго дыктатарам Рыма ўсяго шаснаццаць дзён), то сёння, ужываючы гэта слова, мы найперш маем на ўвазе

кіраўнікоў, якія карыстаюцца неабмежаванай уладай.

У гэтым плане Карымаў падпадае пад такую дэфініцыю. Іслам Карымаў кіруе краінай з 1989 года. Пры гэтым, як лічаць яго палітычныя супернікі, ён ужо некалькі разоў парушыў канстытуцыю ўласнай краіны, займаючы вышэйшую службовую пасаду больш за два тэрміны запар.

Праўда, фармальна ў краіне дзейнічае ўрад, законы прымае абраны народам двухпалатны парламент. Аднак на самай справе толькі чалавек, зусім далёкі ад сярэднеазіяцкіх рэалій, не ведае, што ўрадавыя ўказы і паставы ў большасці выпадкаў дагэтуль падпісвае асабіста прэзідэнт краіны, а заканадаўчы орган — не больш чым марыянеткавы орган, паслухмяны выканаўца інструкцый кіраўніка дзяржавы.

«Яшчэ адна акалічнасць, — піша Lenta.Ru, — якая дазваляе залічыць Карымава ў дыктатара, — гэта прыняцце ў 2003 годзе закона, паводле якога прэзідэнт і яго сям'я вызваляюцца ад якіх бы там ні было судовых пераследаў за ўсё іх дзейнасць».

Чым бы ні закончыўся суд, наўрад ці афіцыйнаму Ташкенту ён пойдзе на карысць. Нават дылетанту зразумела, што ў імкненні даказаць сваю правату французскія журналісты стануць казаць і пра крывавае здурэнне беспарадкаў у Андзіжанае, і пра адмову Узбекістана ад правядзення незалежнага міжнароднага расследавання тых падзей, пра рабскую працу дзяцей на палях бавоўны, пра пераследы іншадумцаў, поўную забарону палітычнай апазіцыі, татальную цензуру і катаванні... Такім чынам, разгляд справы здольны пазнаёміць публіку з фактамі, якія яшчэ больш дыскрэдытуюць лідэра Узбекістана.

У гэтым плане некаторыя выданні задаюцца пытаннем, чым увогуле думала дачка Карымава, калі ішла ў суд? У пошуках адказу міжволі прыходзіць да высновы, што яна думала, нібыта судовая сістэма ў Францыі лягкая, як на яе радзіме. Займець такі светапогляд можна выключна ў краіне, дзе суд мае сімвалічную незалежнасць. Іншымі словамі, у краіне з дыктатарскай мадэллю.

▼ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНАЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Зрэшты, сапраўды не ў грошах шчасце. Яны ў любым выпадку прыходзяць і сыходзяць. Рэформы патрэбныя былі, каб краіна не засталася так, як ёсць. Стратнай, прыгнечанай і сумнай. Але Лукашэнка, падобна, менавіта такі расклад цяпер і патрэбны. У іншым выпадку, ён наўрад ці пайшоў бы на чарговае абстраэнне з Масквой. Звычайка — другая натура. Гэта зразумела. Але ж павінна быць яшчэ і першая неабходнасць. А яна цяпер заключаецца ў тым, каб выратаваць Беларусь. Як гэта збіраецца рабіць Лукашэнка, ужо не разумее ніхто.

«Независимая газета» (Расія)

Больш за ўсё ўлады баяцца спынення прадпрыемстваў і сацыяльнага выбуху. Беларусь — зборачны цэх, які робіць прадукцыю з таго,

што ўвозіць. Валюты на закуп камплектуючых у заводаў усё менш. Калі яна скончыцца, заводы стануць. Спачатку гэта будзе вядучыя прадпрыемствы. Гіганты накіталт МАЗа, МТЗ, БелАЗа. Мінск будзе падтрымліваць іх да апошняга — ён і цяпер фактычна датуе іх, забяспечваючы доларамі і расійскімі рублямі на курсе Нацбанка.

«Русский репортер» (Расія)

Паставіць эканоміку «на ваенныя рэйкі», «араць, вырабляць і прадаваць», «у трохдзённы тэрмін трэба навесці парадак у коштах і з асартыментарам тавараў на паліцах», — вось і ўся рынкавая мера ад Лукашэнка. За выходныя дні стабілізацыя на спажывецкім рынку Мінску забяспечана. Ніякіх ваганняў коштаў на тава-

ры і паслугі няма, абвясціў стабілізацыю мэр Мінска Мікалай Ладуцька. Кажучы пра такую «стабілізацыю», беларусы звычайна змяняюць у слове суфікс.

«Республика» (Казахстан)

«Молодость моя, Белоруссия», — васьм гэта праўда. Беларусь — гэта Расія студзеня 1992 года. Шокавы адчуванні тыя ж. Але наступствы будучы зусім іншыя. Беларусь вырашыла правесці гайдараўскую рэформу без Гайдара і без рэформы.

Gazeta.ru (Расія)

Беларусь паўтарае сцэнар Украіны ў 1993–1994 года, калі эканоміка была ў стане абва-

лу. І наступствы цяперашняга абвалу ў Беларусі будучы для краіны падобныя — актыўна пачне развівацца ценявы сектар, паўстануць дзікія рынкі. І гэта будзе працягвацца, пакуль народ не адчуе хоць нейкую стабільнасць.

«Kiev Post» (Украіна)

Казахстанскім студэнтам Лукашэнка прызнаўся, як нялёгка быць прэзідэнтам. Спаць даводзіцца па 4–5 гадзін з тэлефонам пад падушкай: а раптам вайна? Да поўдня выслушае даклады, праглядае тэлевізійныя навіны і газеты. Гэта значыць, паўдня яму распавядаюць пра тое, што здарылася ўчора. Што скажа беларускі бацька, калі зараз яго назавуць чалавекам учорашняга дня?

«Тенге» (Казахстан)

МІЖНАРОДНЫЯ НАВІНЫ

АЗЕРБАЙДЖАН. НАСІЦЬ БАРОДЫ ЗАБАРОНЕНА

Цікавы метад барацьбы з радыкальным ісламізмам прыдумалі ў Баку. У якасці ціску на набожных мусульман ім гвалтоўна голяць бароды. Выпадкі гвалтоўнага згольвання барады былі зафіксаваныя праваабаронцамі як мінімум у 5 раёнах Азербайджана. Працэс галення, па словах пацярпелых, суправаджаўся жорсткім збіццём і здэкамі кшталту: «А без барады вам больш пасуе». На думку паліцыі, наяўнасць барады звязаная з прыналежнасцю або сімпатыямі да радыкальных ісламскіх груп. Незалежная прэса піша, што ўсё прасцей. Радыкальны ісламізм карыстаецца асаблівай папулярнасцю сярод моладзі, якая сутыкнулася з паўсядзённай галечай, гвалтам дзяржавы. Паколькі ў Азербайджане пануе аўтарытарызм, пратэст часта набывае не палітычны, а сімвалічныя формы — напрыклад, нашэнне барады. Аднак афіцыйна мае рэацыю ў тым, што часам сімвалічныя пратэсты выходзяць за межы. На поўначы Азербайджана актывізуецца і абшчына харыджытаў, якія адкрыта кажуць, што не прызнаюць легітымнасць цяперашняга ўрада краіны.

Па матэрыялах казахскай прэсы

НІДЭРЛАНДЫ. МАРЫХУАНАВЫЯ ПАШПАРТЫ

Урад Нідэрландаў выступіў з незвычайнай ініцыятывай. У выпадку яе падтрымкі ў парламенце, зменіцца сістэма працы так званых кафэ-шопаў — устаноў, дзе кліенты могуць ужываць лёгкія наркатыкі, у прыватнасці марыхуану і гашыш. Ёсць ідэя перавесці ўсе 670 дзеючых у краіне кафэ-шопаў у фармат зачыненых клубаў і прадаваць марыхуану выключна яго сябрам. Тыя сябры будуць мець спецыяльныя пасведчанні — так званыя «марыхуанавыя пашпарты». Пры гэтым кафэ-шоп не можа мець больш за 1500 сяброў. Абмежаваная і доза, якую ўладальнік марыхуановага пашпарту можа набываць штодня. Такім чынам чыноўнікі, па іх словах, нанясуць смяротны ўдар наркатычнаму турызму і крыміналу, які круціцца вакол кафэ-шопаў. Між тым, апазіцыя скептычна ставіцца да ідэі, баючыся, што сітуацыя і скарыстаюцца нелегальныя дылеры. Сапраўды, забавка з кафэ-шопамі цікавая толькі для іншаземных турыстаў, якія, у адрозненні ад тубыльцаў, не маюць выхаду на чорны рынак, дзе кошт на траўку на парадак танней. Цяпер турысты стоадсоткава паспрабуюць знайсці гандляроў. Інакш нашто яшчэ прыязджаць у Нідэрланды, адным з турыстычных сімвалаў якіх з'яўляюцца легальныя наркатыкі?

Па матэрыялах «Tageszeitung» (Германія)

УКРАІНА. РУСКАЯ МОВА СТАЛА ДЗЯРЖАЎНАЙ

Руская мова атрымала статус рэгіянальнай на Луганшчыне. З гэтага часу дзяржслужачыя могуць весці дакументацыю і мець зносіны з грамадзянамі на ўкраінскай і на рускай мовах. Дэпутаты, якія прынялі такое рашэнне, спасылаюцца на Еўрапейскую хартыю рэгіянальных моваў і Канстытуцыю Украіны. А свой крок матывавалі тым, што рэалізавалі на справе адзін пункт аўтарэграфічнай праграмы цяперашняга прэзідэнта Украіны, у якой Януковіч абяцаў надаць рускамоўным у выпадку перамогі гарантыі «свабоднага выкарыстання рускай мовы нароўні з украінскай». Падзеі ў Луганску вельмі цікавыя, паколькі сам Януковіч пра абяцанні наконт дзяржаўнага статусу рускай мовы пасля абрання на пасаду прэзідэнта хуценька забыўся, каб не сварыцца з інтэлігенцыяй.

Па матэрыялах украінскай прэсы

ПОЛЬШЧА. 30 ГАДОЎ ГНОМАМ, ЯКІЯ РАЗБУРЫЛІ КАМУНІЗМ

Польская грамадскасць святкуе 30-ю гадавіну стварэння руху «Аранжавая альтэрнатыва», сімвалам якога была выява гному. «Аранжавая альтэрнатыва», напэўна, самая творчая фракцыя польскай апазіцыі. Яна ўзнікла ўлетку 1981 года ў Вроцлаве ў творчых маладзёвых колах. Мэта «Аранжавай альтэрнатывы», лідарам якой быў Маёр (мянушка Вальдэмара Фідрыха), заключалася ў тым, каб выставіць на паказ абсурднасць камуністычных улад, пустэчу іх лозунгаў і ідыятызм адміністрацыйных правіл. Напрыклад, гномы праводзілі масавыя маніфестацыі пад лозунгам «Дапамажы міліцыі — пабі сябе сам» або ўрачыста праводзілі ў апошні шлях туалетную паперу, якая была вялікім дэфіцытам ў часы Ярузельскага. Улады не адразу зразумелі, што адбываецца. Гэта дазволіла «аранжыстам» праводзіць легальныя акцыі, калі на двары стаяла вайсковое становішча. Простыя людзі за адсутнасцю іншых акцый апазіцыі падтрымалі іхнія перформансы, што стварыла сапраўдны культурны феномен. У перформансах альтэрнатывы часам удзельнічала да 10 тысяч чалавек. У другой палове 1980-х рух дасягнуў кульмінацыі. Секцыі «Аранжавай альтэрнатывы» ўзніклі па ўсёй Польшчы і нават у замежжы. Аднак пасля краху камунізму цікавасць публікі да руху знікла. Спробы яго адраджэння поспехаў не мелі, хаця заслугі гномаў у барацьбе з камунізмам усе прызнаюць. «Маёр» і іншыя актывісты «Аранжавай альтэрнатывы» атрымалі дзяржаўныя ўзнагароды.

Па матэрыялах польскай прэсы

СКАНДАЛ

ВЯЛІКІ СПАКУСНІК

Алег НОВІКАЎ

Французскія феміністкі змагаюцца супраць спроб рэабілітацыі Дамініка Строс-Кана, якога намагаюцца прадставіць як архетып народнай сэксуальнай культуры.

Адразу было відавочна, што навіна пра арышт Дамініка Строс-Кана ў Нью-Ёрку за спробу згвалтавання пакаёўкі будзе ўспрынятая неадзначна па той бок акіяну. Французы, вялікія нацыяналісты, у такіх выпадках заўсёды бачаць крамолу, спробу знявагі Grande Nation (Вялікая Нацыя), як яны яшчэ называюць Францыю.

Так і атрымалася — абсалютная большасць грамадзян краіны лічыць, што іх суайчыннік стаў ахвярай нейкай змовы. У іншым выпадку стрэлкі пераводзяць на амерыканскае права, якое не ведае такой катэгорыі, як «інтымнае жыццё». Нарэшце, папулярная думка пра тое, што арыштаваўшы дырэктара Міжнароднага валютнага фонду, Амерыка адпомсціла Францыі за тое, што тая ў свой час дала прытулак кінарэжысёру Раману Паланскаму. Апошняга, як вядома, дасюль хочучь прыцягнуць за згвалтаванне непаўналетняй у далёкім 1974 годзе.

Аднак на агучаных тэзісах дамінікафілы не супаколіліся. Публіцы была прадстаўленая новая арыгінальная версія падзей у Нью-Ёрку: Дамінік Строс-Кан пацярпеў з-за таго, што з'яўляецца прадстаўніком французскай фрывольнай сэксуальнай культуры. Быццам, заляцаючыся да пакаёўкі, ён паступіў, як паступіў бы на яго месцы кожны сапраўдны француз. Праблема палягае ў тым, што дзяўчына аказалася выхаванай на пурытанскіх прыняцях англа-саксонскай сэксуальнай этыкі. У выніку замест таго, каб фліртаваць з мілым французам, пабегла ў паліцыю — пісаць скаргу.

Адным словам, што дрэннага ў тым, каб хаць жанчыну? Дый спробы згвалтавання ніякай не было. Папулярны журналіст Жан-Франсуа Кан упэўнены, што банкір папросту аўтаматычна задраў суценку пакаёўцы. А што яму яшчэ рабіць, калі адпаведна французскаму народнаму стэрэатыпу ўсе мужчыны пасля 50-ці гадоў павінны весці сябе а-ля le grand seducteur (вялікі спакуснік). Акрамя таго ў багатых дамах Парыжу даўно існуе традыцыя le droite de troussage — феадальнае права лапаць пакаёвак за адно месца.

У якасці прыкладаў адразу згадалі эратычныя прыгоды вялікіх французцаў. Аказваецца, сярод прэзідэнтаў 5-й рэспублікі толькі яе заснавальнік Шарль дэ Голь не быў фігурантам сэксуальных скандалаў. Яго пераемнік Жорж

Дамінік Строс-Кан

Пампіду праз жонку быў звязаны з нейкім Штэфанам Марковічам, які займаўся арганізацыяй сэксуальных оргій для прадстаўнікоў эліты. Калі журналісты зацікавіліся наведвальнікамі салонаў Марковіча, яго знайшлі мёртвым пад Парыжам. Валеры Жыскар д'Эстэну прыпісвалі раман з Сільвіяй Крыстэль — выканаўцай галоўнай ролі ў фільме «Эмануэль».

А пра Франсуа Мітэрана і казаць няма чаго. Ён умудрыўся жыць у дзвюх сем'ях. Акрамя афіцыйнага шлюбу, у яго быў грамадзянскі з жанчынай, якая нарадзіла яму дачку. Прычым грошы на ўтрыманне другой жонкі шлі з касы Елісейскага палаца.

Наступны гаспадар палаца Жак Шырак заляцаўся да слаўтай італьянскай актрысы Клаўдзіі Кардынале і чамусьці вельмі часта наведваў Японію. Французска-японскае супрацоўніцтва было тут не пры чым. Журналісты падазраюць, што ў прэзідэнта ў Японіі была каханка, аднак пакуль нічога канкрэтнага нарыць не здольныя.

Пра Нікаля Сарказі, цяперашняга прэзідэнта, прэса маўчыць. Традыцыйна лічыцца, што інтымнае жыццё лідара нацыі ў час яго праўлення — цалкам зачыненая тэма. Чапаць яе рызыкаўна. У французскіх законах інтымная сфера вельмі моцна абараняецца. За ўмяшанне ў прыватнае жыццё журналіст можа атрымаць год турмы або 45 тысяч еўра штрафу. Рэдакцыі выдання ў такім выпадку пагражае пазбаўленне ліцэнзіі на 5 гадоў.

Калі б Дамінік у 2014 годзе стаў прэзідэнтам (шансы ў яго былі вельмі добрыя), ён, напэўна, цудоўна працягнуў бы гэтую лінію. Зараз вядома як мінімум пра тры сэксуальныя скандалы, у якіх ён быў замешаны. Акрамя таго, банкір быў сябрам «Chanelles» — элітарнага клуба свінгераў.

Вось такія іх норавы. Прычым гаворка не ідзе выключна пра эліту, якую абараняюць звычайна правыя партыі. У абарону Дамініка ўзняліся таксама левыя. Флагман левай прэсы «Libération» пытаўся: «Ці патрэбна нам поўная празрыстасць жыцця палітыкаў

коштам увядзення грамадскай інквізіцыі?» Замежная прэса нават пісала пра феномен нацыянальнага адзінства супраць англа-саксаў.

Аднак нацыянальнае адзінства аказалася фікцыяй. Супраць ператварэння Дамініка Строс-Кана ў сэксуальнага пакутніка паўсталі жанчыны. 22 мая яны правялі ў Парыжы масавую маніфестацыю супраць прапаганды сэксізму пад соусам абароны народнай традыцыі.

У пракамацыі феміністак гаворыцца: «Мы дакладна не ведаем, што адбылося ў Нью-Ёрку, аднак мы бачым, што адбываецца ў Францыі. Мы сталі сведкамі ўздыму садысцкіх і сэксісцкіх рэфлексаў з боку французскай эліты. Падобныя прамовы ілюструюць, што сэксізм у нашай краіне не мае комплексаў, фактычна з'яўляецца беспакараным. Да ніводнай формы дыскрымінацыі ў нас не ставяцца так талерантна. Падобныя прамовы накіраваныя толькі на адно — каб будучыя ахвяры гвалту не падавалі скаргаў. Мы нагадваем усім, што згвалтаванне і спроба згвалтавання — злчынства».

Феміністкі прыводзяць лічбы: штогод у Францыі ахвярамі згаданага віду злачынства з'яўляюцца 75 тысяч жанчын. З іх толькі дзесяць працэнтаў звяртаюцца ў суды.

Вылазка феміністак трошкі змяніла нацыянальную дыскусію. Упершыню пачалі дыскутаваць наконт праблем сэксуальнага дамагання. Згадалі, што паводле статыстыкі, Францыя — адзін з лідараў у галіне гендэрнага нераўнапраўя ў Еўропе (у парламенце толькі 15 працэнтаў жанчын). У сувязі з ростам інтарэсу да гендэрнай праблематыкі, некаторыя аналітыкі нават пачалі казаць пра новую рэдакцыю фемінісцкай рэвалюцыі. Што з гэтага атрымаецца, пакуль цяжка сказаць. Як пажартаваў часопіс «Magianne», калі ўсе ахвяры le droite de troussage пададуць позывы, давядзецца судзіць амаль усіх менеджэраў і палітыкаў, не кажучы пра тое, што судовая сістэма ў краіне проста ляснецца ад вялізарнай колькасці спраў.

▶ ВЫБАРЫ

ХТО ПЕРАМОЖА БАРАКА?

Алег НОВІКАЎ

Нягледзячы на выбух папулярнасці Барака Абама (следства ліквідацыі Бен Ладэна), рэспубліканцы вераць, што змогуць перамагчы на прэзідэнцкіх выбарах—2012. У чэрвені заканчваецца рэгістрацыя ахвочых стаць кандыдатам ад рэспубліканцаў.

Дональд Трамп

60 працэнтаў электарату гатовыя галасаваць за Абама, калі выбары будуць заўтра. Гэта лічба, што была агучаная пасля забойства лідара Аль-Каіды, здавалася, ставіць крыж на амбіцыйных рэспубліканцаў вярнуць сябе кіраванне прэзідэнцкай адміністрацыяй. Аднак буйной панікі ў шэрагах партыі сланоў няма. Толькі два кандыдата адмовіліся ад ідэі ўдзелу ў кампаніі за апошні час. Адзін з іх — мільярдэр Дональд Трамп, які праславіўся тым, што абвінаваціў Абама ў фальсіфікацыі метрыкі. На думку Трампа, Барак Абама не мае права займаць Белы дом, паколькі не нарадзіўся ў Штатах.

Аднак іншых палітыкаў скачок папулярнасці Абама не вельмі засмуціў.

Па-першае, за год яшчэ ўсё можа здарыцца. Усе памятаюць, што рэйтынг прэзідэнта Джымі Картэра напярэдадні выбараў 1980 года быў таксама высокі. Аднак пасля правалу вызвалення заложнікаў амерыканскага пасольства ў Тэгеране нацыя адварнула ад гаваркі на карысць Рональда Рэйгана. Такі сцэнар не выключаюць і зараз. Па-другое, палітыка — гэта доўгатэрміновая гульня, дзе дзейнічаюць з разлікам на некалькі гадоў наперад. Нават правал на выбарах гарантуе інтарэс з боку грамадскасці і аднапартыйцаў. Не будзем казаць ужо пра суб'ектыўны фактар — жаданне застацца ў гісторыі або карыстаючыся трыбунай сказаць пра тое, што набалела.

На цяперашні дзень ужо сем чалавек афіцыйна абвясцілі пра намер узяць удзел у выбарах кандыдата ад рэспубліканскай партыі. Самая значная фігура — Ньют Гінгрыч, спікер палаты прадстаўнікоў. Найбольш экзатычная — Фрэд Каргер, палітычны кансультант і гей-актывіст з Каліфорніі.

Аднак відавочна, што жадаючых класці Абама канкурэнцыю ў наступным годзе будзе значна больш. У ЗША першым крокам да ўдзелу ў кампаніі лічыцца не фармальна заява пра балатіроўку, а пачатак стварэння выбарчага штабу. Сёння акрамя згаданай вышэй сямёркі выбарчых штабы фармуюць яшчэ чатыры палітыка. Найбольшую ўвагу выклікае фігура Міта Ромні, былога губернатара штата Масачусетс. Аднак гэтым кола кандыдатаў у кандыдаты наўрад ці абмяжуюць.

ца. Яшчэ прыкладна 9 чалавек вагаюцца, ці трэба ім такое шчасце, як удзел у выбарах.

Сярод тых, хто не можа прыняць канчатковае рашэнне, як не дзіўна, такія вядомыя асобы, як былы мэр Нью-Ёрку Рудзі Джуліяні і Сара Пэйлін, лідар кансерватыўнага крыла, заснавальнік руху «Tea Party». Па словах экспертаў, да магчымых фаварытаў на праймерыз можна аднесці дэпутата палаты прадстаўнікоў Мішэль Бачмен, якая блізкая па поглядах да Сары Пэйлін.

Што тычыцца Сары Пэйлін, то абвясчэнні аб пачатку яе кампаніі чакаюць з дня на дзень. Інакш «Баракуда» — палітычная мянушка Сары — не пачала б 27 мая нацыянальны аўтамабільны тур «Yes, Sarah Palin is back». Фармальна ў час падарожжа яна будзе збіраць грошы ў свой фонд «Fundamental Restoration of America». Аднак большасць назіральнікаў не сумняваюцца, што гэта толькі падрыхтоўка да заявы пра старт асабістай кампаніі.

У каго лепшыя шансы перамагчы на праймерыз? На цяперашні момант сярод рэспубліканцаў у топе папулярнасці два палітыка: Сара Пэйлін і Міт Ромні. Усе іншыя пакуль значна адстаюць.

У супрацьстаянні Сары і Міта большасць экспертаў ставіць на апошняга. У вачах грамадства ён не такі адыёзны, як Сара, не палярызуе супольнасць, за яго патэнцыйна можа галасаваць «незалежны» выбаршчык, які і вырашыць у выніку лёс выбараў. Буйныя бізнесмены таксама гатовыя выклікаць за Міта грошы. Для інфармацыі — хаця праймерыз у 2008 годзе Міт праіграў, ён сабраў на сваю кампанію больш сродкаў, чым тагачасны кандыдат ад рэспубліканцаў Джон Маккейн.

Да яго слабых момантаў можна аднесці непапулярнасць у шматлікіх пытаннях, напрыклад, аборты або кантроль над зброяй. Не дадае Міту пунктаў і прыналежнасць да царквы мармонаў, супраць якіх сярод простых янкі шмат забабонаў. Адпаведна вынікам апытання, якія былі праведзены ў 2007 годзе, толькі кожны чацвёрты выбаршчык у краіне быў гатовы аддаць голас за кандыдата — сябра Царквы

Ісуса Хрыста Апошніх Дзён. Цікава, што аспярожнасць Ромні тычыцца і яго поглядаў на царкву і яе пастулаты. Так, ён вельмі тактычна тлумачыць тэму палігаміі, якую дапускае мармонская царква. Ромні кажа, што ў XIX стагоддзі такі інстытут быў цалкам прыродны, паколькі ў калоніі мармонаў большасць складалі жанчыны. Аднак сёння, па яго словах, «палігамія — гэта жудасная практыка».

Таксама не зразумела, што рабіць з падыходамі Ромні да рэформы медыцыны — адна з улюбёных тэм Абама. Прапанаваную Баракам сістэму абавязковага медычнага страхавання Ромні даўно рэалізаваў, калі быў губернатарам. Між тым, менавіта медычная рэформа ў вачах рэспубліканцаў — самае вялікае зло, якое робіць цяперашні прэзідэнт ад дэмакратаў.

У Сары Пэйлін грошай няшмат. Яна нават працуе каментатарам на канале «Fox News». Аднак не факт, што шаравыя прыхільнікі рэспубліканцаў, абіраючы кандыдата, будуць думаць складанымі схемамі пра тое, як прывабіць незалежнага выбаршчыка. Як піша брытанскі «New Stateman»: «Сёння шмат рэспубліканцаў знаходзяцца ў пошуку чараўніка, хто надаць ім энергіі, аб'яднае. І гэта, відавочна, не містар Ромні. Сара Пэйлін?»

З іншага боку, Сара Пэйлін — гэта фігура, з імем якой звязваюць раскол у партыі паміж базай і кіраўніцтвам. Менавіта на крытыцы істэблішменту Сара Пэйлін зрабіла сябе імя. А ў дадатак атрымала масу ворагаў унутры партыі. Ці падтрымае яе ўся партыя, калі яна пераможа на праймерыз? Эксперты кажуць, што зараз больш за ўсё ў Бельям Доме чакаюць абвесткі пра тое, што міс Пэйлін ідзе на выбары. Па разліках дэмакратаў, яна за кошт харызмы і энергетыкі зможа выйграць праймерыз у Міта Ромні. Для Абама гэта гарантаванае пераабранне на другі тэрмін. Як дэманструюць вынікі апытанняў, толькі 23 працэнта амерыканцаў лічаць, што Сара Пэйлін адпавядае крытэрыям прэзідэнта ЗША.

Першыя рэспубліканскія праймерыз адбудуцца ў штаце Аява ў наступным лютым.

▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

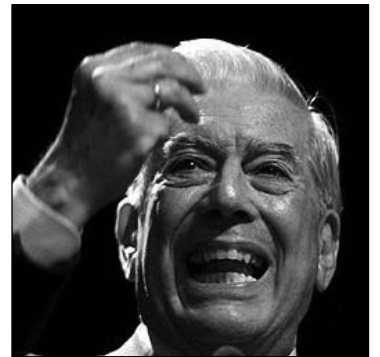
ВАДЗІМ БРОЎЦАЎ

Прэм'ер-міністр Паўднёвай Асеціі сапсаваў сабе імідж на пахаванні абхазскага прэзідэнта Сяргея Багапша. У жалобнай кнізе пасольства Абхазіі ў Маскве, дзе развіталіся з Багапшам, Броўцаву давялося пісаць тэкст самастойна, ад рукі. У выніку выпускнік Свядлоўскага інстытута народнай гаспадаркі ад імя «Прэзідэнта ЮО» выказаў «собалезнования» ў сувязі са смерцю «прэзідэнта РА». І падпісаўся «примьер министрам». Запіс у кнізе была сфатаграфаваны прэс-службай і апублікавана на сайце пасольства Паўднёвай Асеціі. Блогеры адразу паказалі на відавочныя памылкі. Ляпы Броўцава выклікалі скандал у інтэрнэце: «Прэм'ер-міністра Паўднёвай Асеціі Вадзіму Броўцаву тэрмінова трэба да рэпетытара па роднай рускай мове! Пра якое аднаўленне Паўднёвай Асеціі можа ісці гаворка?». Незадаволеныя і самі паўднёвыя асеціны. «Навошта трэба было з Уралу выпісваць такога дурня? Няўжо ў нас тут мала сваіх беспрацоўных?» Між тым фатаздымак запісу ў жалобнай кнізе пасля публікацыі ў блогах, таямніча знікла з сайта пасольства Паўднёвай Асеціі ў Маскве.

МАРЫЁ ВАРГАС ЛЬЁСА

Перуанкі пісьменнік, лаўрэат Нобелеўскай прэміі па літаратуры, адзін з лідараў лібералізму ў Лацінскай Амерыцы, нечакана ўмяшаўся ў перуанскія палітычныя працэсы. Як вядома, уся краіна чакае вынікаў другога туру прэзідэнцкіх выбараў, у якім спаборнічаюць левы папуліст Аланта Хумала і Кейка Фухіморы — дачка дыктатара Альберта Фухіморы, які сядзіць у турме. Калі Льюса даведаўся імя кандыдатаў, якія прайшлі ў другі тур, сказаў, што гэта будзе выбар паміж ракам на канчатковай стадыі і СНІДам. Аднак зараз ён, здаецца, перагледзеў сваю пазіцыю. Пісьменнік і яшчэ купка мясцовых літаратараў выдалі маніфест супраць вяртання краіны ў часы Фухіморы. Па іх словах, «праўленне Фухіморы было часам дзяржаўнага крыміналу, пра які нельга забываць». У дадатак сам Льюса разрадаўся калонкай у іспанскім выданні «El País», дзе нечакана для ўсіх заклікаў галасаваць за левага кандыдата. Крок абсалютна нечаканы, паколькі Хумала лічыцца сябрам Уга Чавеса, з якім у Льюсы персанальны канфлікт. Па словах Льюсы, пайсці на такі крок яго прымусіла небяспека рэстаўрацыі дыктатуры клану Фухіморы і легітымизацыя яго злчынстваў. Што да левых забабонаў Хумалы, то, на думку пісьменніка, ён іх пераадолее. Між тым, сітуацыя з выбарамі вельмі не вызначаная. На мінулым тыдні рэйтынг Фухіморы ўпершыню зраўняўся з рэйтыгам Хумалы.

ВАЛЯНЦІНА МАТВІЕНКА

Мэр Санкт-Пецярбургу можа паўтарыць лёс маскоўскага мэра Юрыя Лужкова, якога адправілі ў адстаўку. Праўда, прычынай адстаўкі на гэты раз стануць не лясныя пажары, а выбары ў Думу, якія адбудуцца ўвосень. Справа ў тым, што Матвіенка вельмі не папулярная фігура ў горадзе, а як лідар мясцовай секцыі «Адзінай Расіі», яна зможа пацягнуць увесь партыйны выбарчы спіс на дно. Зараз у неўскіх адзінаросаў не самыя лепшыя часы. Незалежныя эксперты ацэньваюць іх рэйтынг папулярнасці максімум у 20 працэнтаў. Самыя вялікія скептыкі даюць «Адзінай Расіі» максімум 14 працэнтаў. Яшчэ больш складаная сітуацыя з Валянцінай. Калі верыць дадзеным незалежных даследаванняў, напярэдадні выбараў стаўленне пеціярбургцаў да Матвіенкі нават горш, чым да «Адзінай Расіі» ў цэлым. У сувязі з гэтым перад партыйнымі функцыянерамі паўстала заканамернае пытанне: якую ролю згуляе губернатар як лідар выбарчых спісаў? Як пішуць піцёрскія СМІ, мясцовыя адзінаросы схіляюцца ды таго, што Матвіенка хутчэй скампраметуе партыю, аднак у вочы ёй сказаць гэта ўсе баяцца, памятаючы, што кіраваць Піцерам яе паставіў сам Пуцін. Сама Матвіенка жыве ў атачэнні падхалімаў, якія, здаецца, даюць ёй вельмі неадэкватную інфармацыю. Так, на днях бургамістр заявіла, што пад яе кіраўніцтвам «мядзведзі» атрымаюць на выбарах ў Піцеры не менш за 50 працэнтаў.

ПОВЯЗЬ ЧАСОЎ

14

▶ ШМАТПАКУТНЫЯ КРЫЖЫ

КРЫЖ РАСПЯТАЙ ГУБЫ

Тацяна УЛАСЕНКА

9 мая Брэсцкая крэпасць, Хатынь, Лінія Сталіна прымаюць безліч шумлівых турыстаў. Але ў поўнай цішы на ўсёй Беларусі стаяць прывіды знішчаных у Другой сусветнай вайне вёсак, якім варта было б надаць увагу. Бо трагедыю, якая там здарылася, немагчыма дараваць карнікам. Знішчаны былі гэтыя вёскі сумеснымі намаганнямі нацыстаў і савецкіх партызан. Дакладна вядома, што ахвярай такога страшнага злачынства стала вёска Вялікая Губа, якая размяшчалася побач з вядомай усяму свету Хатынню.

Калісьці — дванаццаць хат, дванаццаць сем'яў. Але ні коміна, ні падмурка. Нічога не засталося з таго, што б нагадвала пра загублены чалавечы жыццё. Пазначана гэта вёска толькі ў нямецкіх ваенных дакументах, а таксама на польскай мапе 1930-х гадоў. Ветэраны, школьнікі, дзяржаўныя прадстаўнікі тут не ўскладаюць кветак і не запальваюць знічак. Да нядаўняга часу Вялікая Губа была ахутана таямніцай.

У 1970 годзе беларуская пісьменніца Алена Кобец-Філімонава атрымала заказ маскоўскага выдавецтва «Дзіцячай літаратуры» напісаць кніжку для дзяцей пра Хатынь.

«Загядчыца аддзела, башкірка па нацыянальнасці, мне так і сказала: «Пра Хатынь павінны ведаць усе дзеці Савецкага Саюза», — распавядае пісьменніца. — Ім патрэбны быў малады аўтар, які ведаў вайну. Прынамсі, я памятала вайну, бо жыла пад нямецкай акупацыяй у Мінску. Спачатку я адмаўлялася ад прапановы, бо да гэтага пісала казкі для дзяцей. Але мяне запэўнілі, што я здолею напісаць добры твор. Такім творам стала дзіцячая аповесць «Жаўрукі над Хатынню». У ёй я ўпершыню і ўзгадала пра вёсачку Вялікая Губа».

Калі пачалася праца над кнігай, інфармацыя пра Хатынь практычна не было. Пісьменніцы давялося заняцца даследчыцкай дзейнасцю — ехаць на месца, расшукваць і апытваць сведкаў, працаваць у архівах. Так з'явілася магчымасць даведацца пра жудасны абставіны знішчэння Хатыні, Вялікай Губы, забойства сялян з суседняй вёскі Казыры.

«Тады я не ведала, што ў знішчэнні Губы, Хатыні вінаваты не толькі паліцаі, але і савецкія партызаны», — кажа Алена Кобец-Філімонава.

Кніга «Жаўрукі над Хатынню» выйшла ў 1973 годзе. Але тое, як збіраліся матэрыялы для яе напісання, цяжкасці, з якімі сутыкнулася аўтарка падчас выхаду кнігі ў друк, новая, жывая інфармацыя сведкаў, якую нельга было ставіць у кнігу, — далі падставу напісаць

Асвячэнне крыжа ў Вялікай Губе, 22 сакавіка 2009 года

Акцыя ў Хатыні. 22 сакавіка 2009 г.

яшчэ адзін твор — дакументальную аповесць «Распятая Хатынь», якая выйшла ў 2005 годзе.

— Звычайна выдадзеным у Маскве кнігам адчыняўся зялёны калідор, — распавядае пісьменніца пра дзіцячую аповесць «Жаўрукі над Хатынню». — Іх друкавалі ў саюзных рэспубліках, перакладлі на розныя мовы, адпраўлялі наклады за мяжу дзеля прапаганды. Але маю кніжку не захачелі друкаваць у Беларусі. Нават пасля таго, як яна была выдадзена ў Маскве. Асабліва шкодзіў мне тагачасны дарэктар музея Вялікай Айчыннай вайны. Па замове маскоўскага выдавецтва ён павінен быў напісаць рэцэнзію на кнігу. А напісаў разгромны матэрыял. Калі рукапіс кнігі быў падрыхтаваны і адасланы на рэцэнзію, былы партызан і тагачасны дарэктар музея Лавецкі ў рэцэнзіі адзначыў (цытата з дакументальнай кнігі «Распятая Хатынь»): «...Для чэго, спрашываецца, автор на сорока страницах расписывает пребывание партизан в Хатыни? Это, во-первых, даёт пищу всякого рода разговорам, особенно со стороны иностранных туристов, а также является благодатной почвой для буржуазной пропаганды. Во-вторых, тем самым сводится на нет вся пропагандистская работа по Хатыни. Плана уничтожения «Ост» — как не бывало...»

— Што гэта азначала? — Працягвае пісьменніца. — Партызаны парушалі свой жа загад! Загад Цэнтра не заставацца ў вёсках, каб не рызыкаваць жыццямі мірных

грамадзян. І мы можам толькі здагадацца, колькі беларускага насельніцтва стала ахвярамі з-за іх неабдуманых і цынічных дзеянняў. У Іспарце (Партыйны архіў Інстытута гісторыі партыі ЦК КПБ), дзе я працавала з дакументамі, мяне таксама застрашвалі: «...Если напишите, что в Хатыни были партизаны, мы сделаем всё, чтобы ваша книга не была издана».

Калі Алена Кобец-Філімонава пачала збіраць інфармацыю для кнігі, гісторыкі ўжо працавалі над шасцітомнікам партызанскага руху на Беларусі. Ім было катэгарычна забаронена пісаць пра тое, што 22 сакавіка 1943 года ў Хатыні былі савецкія партызаны. Бо напісаць пра гэта — азначала пацвердзіць віну партызан у хатынскай трагедыі. Дакументальная кніга «Распятая Хатынь» тым і ўнікальная, што ўпершыню распавядае нам пра тое, што ў трагедыі Губы, Хатыні вінаваты не толькі паліцаі, нацысты, але і савецкія партызаны.

Пісьменніца працягвае: — Рэцэнзентаў не задавальнялі некаторыя іншыя факты, напрыклад, інфармацыя пра Камінскага (Іосіф Камінскі — легендарны хатынец, які па афіцыйнай версіі пудам застаўся жывы пасля спалення вёскі; увекавечаны помнікам «Нескароны чалавек» — выява старога, які трымае на руках забітага хлопчыка). Так, мне стала вядома, што яго зяць быў паліцаем. Дарэчы, шмат хатынскіх сем'яў былі паліцэйскімі. І тады пра гэта нельга было

пісаць. А ў прыватных гутарках з жыхарамі мне стала вядома, што паліцэйскіх сем'яў, якія ненавідзелі савецкіх партызан, было шмат — і ў Хатыні, і ў Вялікай Губе, і ў іншых мястэчках. Пазней у кнізе «Распятая Хатынь» я прывяду гутарку з Камінскім, з якой вынікае, што і ён не добра ставіўся да партызан. Так, Камінскі ў сэрцах спавядаецца, што партызаны, якія прыйшлі ў Хатынь напярэдадні пажару, загадалі зарэзаць яго апошнюю авечку. «Немцы ніколі нічога не забіралі, а партызаны — забіралі!» — скажа ён.

Калі ў 1970-х я пачала апытваць сведкаў, то заўважыла, што хатынцы, жыхары суседніх вёсак, катэгарычна адмаўляюцца распавядаць мне сапраўдную гісторыю знішчэння вёскі. Блыталіся ў фактах, хлусілі, адмоўчаліся. Я зразумела, што іх запалохалі. Але гэта мяне не задавальвала. І я ўпарта працягвала распытваць мясцовых жыхароў. Пазней я высветліла, чаму, напрыклад, другая жонка Іосіфа Камінскага так халодна мяне сустрэла. Не дазваляла яму распавядаць пра той страшны дзень, усяляк перашкаджала гутарцы. Што ж, савецкая прапаганда зрабіла з Камінскага легенду, пакутніка, які выпадкова застаўся ў жывых, вынес мёртвае дзіця на руках, калі палымнела Хатынь. — працягвае Алена Кобец-Філімонава. — Але я даведлася, што Камінскага ў тую ноч не было ў Хатыні. Вярнуўся ён у вёску толькі на наступны дзень пасля трагедыі. Там спалілі яго сям'ю. Менавіта ён данёс на партызан. І партызаны кепска пра яго ўзгадалі. Таксама стала вядома, што Камінскі быў не адзіным жыхаром Хатыні, які застаўся ў жывых.

Падчас збору інфармацыі пра Хатынь пісьменніца арыштоўвалі як шпіёнку, чакалі дыверсій з яе боку. А аднойчы спадарыні Алена патэлефанавала жанчына (Алена Кобец-Філімонава папрасіла не называць яе прозвішчам) і сказала: «У Вас ёсць сын. Падумаеце пра яго!» — Трагедыя Хатыні пачалася з таго, што паліцаі сагналі на валку лесу 26 сялян з вёскі Казыры. Адбывалася гэта ля вёскі Вялікая Губа. Там жа савецкія партызаны

ны зрабілі засаду. І калі побач праяжджаў нямецкі патруль, каб правярць працу сялян і наладзіць радыёсувязь, партызаны адкрылі па іх агонь. Сяляне сталі ахвярамі кароткага бою. Пасля гэтага савецкія партызаны пайшлі ў Хатынь, а немцы рушылі па іх слядах. Такім чынам, казырчане былі расстраляныя, а лёс хатынцаў ужо быў вырашаны, — распавядае пісьменніца. — Былы камісар атраду «Мсціцель», герой Савецкага Саюза Іван Цімчук мне распавёў, што гэта вёска стала ахвярай расправы і нацыстаў, і савецкіх партызан. У вёсцы жылі напалову сем'і і тых, і другіх. Па яго словах, аднойчы ўначы ў Губу прыйшлі партызаны і выразалі ўсе сем'і тых, хто служыў у нацыстаў, нават не пашкадавалі і дзяцей. Трупы спалілі. «На наступны дзень немцы (не паліцаі) адпомсцілі гэтак жа» (Цытата з кнігі «Распятая Хатынь»). Спачатку выразалі жыхароў, а потым спалілі хаты. Тое ж самае казаў пра Губу і былы партызан брыгады «Народны мсціўцы» Васіль Алай. Толькі, па яго словах, у гэтай вёсцы было дзесяць паліцэйскіх хат і дзве партызанскія. Нягледзячы на тое, што інфармацыя розніцца, агульная карціна вымалёўваецца даволі яскравая. У знішчэнні Вялікай Губы, Хатыні, сялян вёскі Казыры вінаваты і тыя і другія.

Да нядаўняга часу шматпакутная вёска Вялікая Губа заставалася белай плямай на мапе Беларусі. І пра жудасную трагедыю, якая там разыгралася, практычна ніхто не ведаў. Але 18 сакавіка 2009 года з ініцыятывы старшын руху салідарнасці «Разам» Вячаслава Сіўчыка, сябры секцыі «Мемарыял» усталювалі на месцы спаленай Губы памятны знак — крыж Ефрасінні Полацкай. 22 сакавіка таго ж года адбылася цырымонія асвячэння крыжа, на якой прысутнічалі вядомыя грамадскія дзеячы, сябры секцыі «Мемарыял». Ганаровым госцем была запрошана на цырымонію пісьменніца Алена Кобец-Філімонава. Асвячэньне крыж праваслаўны святар айцец Леанід Акаловіч. Тады падчас акцыі В. Сіўчык заўважыў, што памятны крыж будзе ўсталюваны і на месцы расстрэлу казырчан, а секцыя «Мемарыял» намерана дамагацца ад уладаў узвядзення дастойнага помніка на месцы Вялікай Губы.

З моманту ўсталювання крыжа акцыя па ўшанаванню памяці ахвяр Другой сусветнай вайны стала традыцыйнай. 22 сакавіка, у дзень спалення Хатыні, сябры руху салідарнасці «Разам» арганізуюць жалобны маршрут у знішчэння вёскі, дзе ўскладаюць кветкі, запальваюць знічкі, чытаюць малітву.

Пра вёску Вялікая Губа часта даводзіцца чуць такую бязглузду фразу: «Што ж вы хочаце — была вайна. Расплачвалася мірнае насельніцтва...» Але ж ніхто не дараваў гэту вайну нацыстам, ніхто не збіраўся іх апраўдваць! Даўно асуджаны нямецкі карнікі. Калі ж будучы асуджаны злачынствы камуністаў, якія прымалі ўдзел у забойстве сваіх жа грамадзян?

► ДЫЯСПАРА

МАГДАЛЕНА — ДАЧКА ХМАРЫ

Наталля ГАРДЗІЕНКА

Да прыезду ў Канаду пра гэтую жанчыну я ведала толькі тое, што яна з'яўляецца дачкой Сяргея Хмары, аднаго з самых вядомых і супярэчлівых дзеячаў беларускай паваяеннай эміграцыі.

Магдалена, маючы даволі высокую пасаду на тэлебачанні, амаль што не кантактуе з беларускім асяродкам, а таму застаецца для суродзічаў чалавекам закрытым і, дзякуючы бацьку, паўлегендарным. І менавіта ад яе залежаў доступ да папераў Сяргея Хмары, што захоўваюцца ў Нацыянальным архіве Канады. Менавіта праз тых матэрыялы мы і пазнаёмліся.

Сяргей Хмара

Беларускі пісьменнік і грамадскі дзеяч са Слоніму Сяргей Хмара (сапр. Сіняк, на эміграцыі Марыян Зіняк, 1905–1992) пачаў працу на беларускай ніве яшчэ ў 1920-х. Менавіта тады ён як сябра ТБШ займаўся стварэннем беларускіх школ, як сябра Беларускай сялянска-работніцкай грамады ствараў яе гурткі на Слонімшчыне, пазней як сакратар пасольскага клуба «Змаганне» ў Пінску спрабаваў заснаваць беларускую гімназію і выдаваць часопіс. Ініцыятываў і працы было шмат, нездарма на адным з судовых працэсаў над Сяргеем Сіняком суддзя назваў яго «лятаючым рыцарам Грамады». За сваю актыўную грамадскую дзейнасць гэты чалавек пры польскай, савецкай і нямецкай уладах агулам адсядзеў каля 11 гадоў, зведаў і Лукішкі, і Каргуз-Бярозу, і турмы ў Гародні, Пінску, Берасці, Слоніме.

Яшчэ ў 1920-х ён пачаў і літаратурную дзейнасць, і ў 1939 годзе нарэшце пабачыла свет ягоная першая кніга вершаў «Жураўліным шляхам», на вокладцы якой быў пазначаны псеўданім Хмара. Пад гэтым псеўданімам ён увайшоў не толькі ў беларускую літаратуру, але і ў грамадскую прастору беларускай паваяеннай эміграцыі.

У 1949 годзе ён апынуўся ў Канадзе, дзе ад самага пачатку развіў актыўную дзейнасць. На той момант ён быў ужо вядомы як стваральнік Літаратурнай супатні «Баявая Ускалос» і выдавец аднайменнага часопіса, аўтар некалькіх, выдадзеных у паваяеннай Нямецчыне і даволі папулярных у беларускім эміграцыйным асяроддзі кніг (прыкладам, «Аб багох крывіцкіх сказях», што звадала некалькі выданняў).

Але ці не найбольш вядомым Сяргей Хмара стаў як непрымירים мязгар з палітычным расколам. Ён не прымаў падзелу беларусаў на прыхільнікаў Рады БНР або Беларускай Цэнтральнай Рады. Не прымаў і жорстка крытыкаваў палітычных лідараў, чым нажыў сабе ворагаў у тым ліку і ў беларускай грамадзе ў Канадзе.

Газета Хмары «Беларускі голас», што выдавалася ў Канадзе ў 1952–1992 гадах, стала адным з

Магдалена Зіняк. 2011 г.

Сяргей Хмара. 1955 г.

Марія Сяргея Хмары ў Таронта

найбольш працяглых эміграцыйных выдавецкіх праектаў. Праз сваю вострую і не заўсёды абгрунтаваную крытыку беларускіх эміграцыйных рэалій «Беларускі голас» аб'яднаў у нелюбові да сябе значную частку суродзічаў на Захадзе. І тым не менш, газета мела шмат карэспандэнтаў і дасылалася ў Аўстралію, ЗША, Вялікабрытанію, Аргенціну, Бразілію, Нямецчыну, Францыю і іншыя краіны прысутнасці беларусаў. Яе, бадай, аднаасобны выдавец Сяргей Хмара меў вялікае ліставанне з дзясяткамі беларускіх (і не толькі) дзеячаў у розных краінах. І гэтая карэспандэнцыя склала аснову ягонага архіву, перададзенага пасля смерці дзеяча ягонымі сваякамі ў Нацыянальны архіў Канады ў Атаве.

Магдалена

Архіў Сяргея Хмары для метрапольных беларусаў выглядаў чымсьці амаль міфічным. Мне вельмі хацелася, калі ўжо я апынулася ў Нацыянальным архіве Канады, пабачыць гэтыя матэрыялы. Аднак для атрымання доступу да такіх прыгальных папераў спатрэбілася некалькі тыдняў і актыўныя перамовы з архівістамі, а апошніх, адпаведна, з Магдаленай Зіняк — малодшай дачкой Сяргея Хмары і распараджальніцай ягонага архіву.

У выніку я не толькі атрымала магчымасць папрацаваць з матэрыяламі легендарнага фонду, дзе, што праўда, аказалася не так шмат сенсацыйнага, як чакалася, але і пазнаёмлілася з самай Магдаленай. Жанчына выказала цікавасць да маёй даследчай працы і разам з дазвамам на прагляд папераў

ларускай журналістыцы і наогул беларусам у Канадзе для розных выданняў.

Адным з першых маіх пытанняў у гутарцы было, чаму абмежаваны доступ да архіву. Перагледзеўшы паперы, я сама не змагла адказаць на яго, таму было вельмі цікава даведацца пра гэта ад самой ініцыятаркі. Магдалена адказала проста: улічваючы ў пэўнай ступені «дысідэнцкі» статус Сяргея Хмары ў дачыненні да Беларусі, а таксама негатыўнае стаўленне ягонай дачкі да сучасных беларускіх уладаў, яна не хацела, каб нейкія афіцыйныя асобы корпаліся ў паперах яе бацькі. Толькі і ўсяго.

Магдалена шмат распавядала пра бацьку, пра ягонае настойлівае жаданне, каб пасля смерці паперы трапілі ў Нацыянальны архіў Канады і захаваліся для гісторыі. Яна ўсё зрабіла, як ён жадаў. Гэтая, безумоўна, неардынарная жанчына, з шэрагу тых, што на Захадзе называюць self-made person, вельмі ўдзячная свайму бацьку за выхаванне моцнага характару, без якога яна б не дасягнула столькі ў жыцці.

Шлях наверх

Магдалена нарадзілася, калі бацьку было 52 гады і, паводле яе словаў, Сяргей Хмара быў вельмі патрабавальны да сваёй малодшай дачкі, яна павінна была ўсё ведаць і ўсё ўмець, выхоўвалася смелай і настойлівай. У хаце заўсёды былі дзве мовы: беларуская ад бацькі і руская ад маці. Гэта таксама па чарзе яна хадзіла ў царквы: з маці ў рускую, з бацькам у беларускую.

Сяргей Хмара ў Канадзе ад пачатку, як і іншыя эмігранты, мусіў зарабляць на жыццё на некваліфікаванай працы, аднак большасць свайго вольнага часу прысвячаў газеце. «Беларускі голас» быў справай ягонага жыцця. І ад маладых гадоў Магдалена дапамагала бацьку. Яшчэ зусім малую, ён браў яе з сабою ў вазку ў друкарню, калі здаваў газету, і ўсім раскаваў, што яна будзе журналісткай. Напрапочыў.

Спачатку Магдалена проста дапамагала бацьку рыхтаваць матэрыялы для газеты, а ад 1975 года была сталым супрацоўнікам рэдакцыі і разам з Хмарам удзельнічала ў розных культурных мерапрыемствах, дзе прадстаўляла і «Беларускі голас», і Беларусь. У той час дзячына ўжо вучылася ў Таронтаўскім універсітэце і сапраўды абрала сваёй прафесіяй журналістыку, у якой аддала перавагу тэлебачанню.

Сяргей Хмара шмат кантактаваў з рознымі ўрадавымі і парламенцкімі дзеячамі, у тым ліку і ў пошуках фінансавання для газеты (у сямейным архіве ёсць і фотаздымкі з канадскімі прэм'ер-міністрамі). Сродкамі на выданне дапамагалі і парафіяне царквы Св. Ефрасінні Полацкай у Таронта. Аднак багата грошай ішло з уласнага бюджэту сям'і Зінякоў. Магдалена ўзгадвала, як аддавала і частку сваіх першых заробкаў на бацькаву газету.

1950–1960-я гады ў Канадзе былі складаным часам. Улады і грамадства даволі насцярожа-

на ставіліся да эмігрантаў і іх ініцыятываў, баючыся «камуністычных прывідаў». І ў гэты час Сяргей Хмара стаў рэалізоўваць другую вялікую справу свайго жыцця, у якой таксама добрай памочніцай стала дачка Магдалена, гуртаванне этнічных журналістаў. Менавіта ён стаў адным з заснавальнікаў Клубу канадскіх этнічных журналістаў і пісьменнікаў, які потым ператварыўся ў Канадскую асацыяцыю этнічных медыяў. Яна аб'яднала сотні працаўнікоў газет, радыё, тэлебачання розных нацыянальнасцей, якія хацелі прадстаўляць свае краіны, пашыраць інфармацыю пра іх. Доўгія гады (да сваёй смерці) Марыян Зіняк быў выканаўчым дырэктарам клубу, а сёння старшынёй асацыяцыі з'яўляецца ягоная дачка.

Магдалена пачынала сваю кар'еру на тэлебачанні ў 1979 годзе ад самага заснавання першай канадскай шматкультурнай тэлевізій — так званай Canada's first multilingual television (CFMT). У 1980-м яна атрымала пасаду прадусара на Дзясятым канале кабельнага тэлебачання вядомай канадскай кампаніі «Роджэрс». Але ў 1987 годзе Магдалена перайшла зноў у CFMT (або OMNI-1, разлічаную на этнічныя групы з Еўропы і Лацінскай Амерыкі), якая цяпер таксама належала «Роджэрсу». Тут цягам наступных больш як дзесяці гадоў жанчына працавала на пасадах менеджэра, дырэктара, выканаўчага прадусара, віцэ-прэзідэнта. Ужо на пачатку XXI стагоддзя, калі з'явілася яшчэ і тэлевізій OMNI-2 (для эмігрантаў з Азіі і Афрыкі), яе запрасалі ў кіраўніцтва ўсёй OMNI-Television на пасаду віцэ-прэзідэнта.

Імклівая кар'ера суправаджалася вялікай працай у галіне канадскага шматкультуралізму, пашырэннем сеткі этнічных праграм і колькасці станцый, за што Магдалена Зіняк была неаднаразова ўзнагароджаная на розных узроўнях. У яе скарбонцы ганараванні ад нацыянальных арганізацый: латышскай, эстонскай, рускай, вугорскай, македонскай і іншых, а таксама найвышэйшая ўзнагарода правінцыі Антарыё — Ордэн Антарыё (2001) ды найвышэйшая дзяржаўная ўзнагарода — Ордэн Канады (2009).

У сучаснай канадскай журналістыцы беларуска Магдалена Зіняк на першых ролях. Побач з афіцыйнай працай яна («на грамадскіх пачатках») удзельнічае ў шэрагу розных арганізацый, у тым ліку жаночых. Як сябра арганізацыі, што займаецца праблемамі свабоды слова, Магдалена ведае, што Беларусь сёння сярод лідараў у свеце па колькасці знявольных за прафесійную дзейнасць журналістаў.

Тры гады таму дачка Хмары наведвала бацькаву радзіму. Яна пабывала ў Слоніме, Сынкавічах, Зэльве, Гародні. Ехала з перасцярогай, як прыме краіна дачку дзеяча, што сядзеў амаль пры ўсіх уладах, пры якіх жыў. Але паездкай засталася задаволеная: і месцы, і людзі — усё свабодна. Каб жа толькі яшчэ сапраўднай свабоды бацькавай краіне!

▶ СПАДЧЫНА

ГОМЕЛЬ ЗНІШЧАЮЦЬ

Зміцер СУЛІМЕНКА

Шмат хто пазнае горад Гомель па палацы Румянцавых-Паскевічаў і гарадскому парку імя Луначарскага. Хтосьці — па праваслаўнай царкве імя Пятра і Паўла, пабудаванай на пачатку XIX стагоддзя. І мала хто ведае пра непаўторную драўляную спадчыну Гомеля, якая знаходзіцца сёння пад пагрозай.

Знішчэнне пачалося ўжо даўно. Па афіцыйнай версіі — горад быў разбураны ў вайну немцамі. Дадалі разбурэння і шматлікія бамбардзіроўкі савецкай авіяцыі падчас вызвалення Гомеля. Пасля вайны горад адбудоваўся з дапамогай нямецкіх палонных, якія спрычыніліся да аднаўлення дарэвалюцыйнай часткі горада. Але адначасова шмат што і разбуралася. Былі знішчаны, у прыватнасці, некалькі праваслаўных храмаў і старыя могілкі. На месцы праваслаўных могілак сёння размяшчаецца сквер Гомельскага дзяржаўнага ўніверсітэта, а на месцы двух габрэйскіх могілак чамусьці былі пабудаваны два стадыёны. У выніку Гомель вельмі страціў у сваім гістарычным выглядзе.

Горад страчвае свой воблік і ў часы незалежнай Беларусі. У 1996 годзе быў дашчэнтку знішчаны дом Крушэўскіх-Лісоўскіх, вядомы гамельчанам пад назвай «Паляўнічы домік», гарадскі

асабняк XIX стагоддзя ў стылі класіцызму. Па інфармацыі з Упраўлення архітэктуры гарвыканкама, будынак не падлягаў аднаўленню, і таму яго танней было знесці, а замест адбудоваць яго дакладную копію. Па сутнасці — муляж. Зусім нядаўна былі знішчаны дзве ўнікальныя цагляныя сядзібы канца XIX — пачатку XX стагоддзяў па вуліцы Пушкіна. На іх месцы зараз вядзецца будаўніцтва «шматфункцыянальнага комплексу». Быццам бы няма іншых месцаў для такіх устаноў.

У пачатку XXI стагоддзя пачаўся знос драўляных дамоў сядзібнага тыпу канца XIX — пачатку XX стагоддзя. Гэты працэс працягваецца і сёння. Пад пагрозай знішчэння цэлы раён старых забудов у раёне вуліц Парыжскай камуны, Валатаўскай, К.Маркса, Арцёма, Сожскай, вядомы да рэвалюцыі пад назвай Свісток. Такую назву ён, хутчэй за ўсё, атрымаў ад пражываючых у ім паліцэйскіх чыноў. Пасля вайны раён пачаў забудовацца шмат-

павярховымі дамамі, але і зараз яшчэ захаваліся цэлыя кварталы прыватнага сектару.

Калі трапляеш на гэтыя вуліцы, то ствараецца адчуванне, што апынуўся ў пачатку XX стагоддзя. І хоць гэтыя дамы афіцыйна не з'яўляюцца помнікамі архітэктуры, але яны фармуюць непаўторны вобраз горада і ўяўляюць для яго вялікую гістарычную каштоўнасць. Фасады драўляных дамоў аформлены непаўторным дэкорам, характэрным для рэгіёна Усходняга Палесся. Мы можам знайсці шматлікія ўзоры драўлянай разьбы, разнастайныя ўпрыгожванні вокнаў, карнізаў, ганкаў, уваходных брамаў. Слушавыя ганкі аздоблены каванымі ці драўлянымі дэкаратыўнымі казыркамі. Часткова захавалася клінкерная кладка маставой 1920–1930-х гадоў. Паколькі дамы не ахоўваюцца дзяржавай як помнікі архітэктуры, гаспадары вольныя рабіць з імі што заўгодна: дадаваць усялякія прыбудовы, абкладваць цэглай, абшываюць сайдынгам. Так дамы губляюць свой першасны выгляд і, натуральна, сваю непаўторнасць. Але самае прыкрае, што гэты раён

трапіў пад знос і пакрысе ўнікальныя драўляныя дамы адзін за адным пераўтвараюцца ў груды будаўнічага смецця.

Згодна з новым генеральным планам развіцця горада Гомеля, да 2015 года раён так званага Свістка павінен быць знесены. Матывацыя чыноўнікаў зразумелая: хутка і без асаблівых намаганняў атрымаць прыбытак, бо квадратны метр жылля ў цэнтры горада каштуе значна больш, чым у іншым раёне. І ўжо не турбуе будучыня. Не хвалюе пытанне, ці змогуць нашы дзеці ўбачыць, як выглядаў горад 100–150 гадоў таму... І нават не хвалюе прагматычны клопат, а ці нельга зрабіць гэты раён прывабным для сваіх ды замежных турыстаў, для патэнцыйных інвестараў і атрымаць, адпаведна, камерцыйную выгоду? Не толькі тут і адразу, але і на дзясяткі гадоў наперад.

Настаўнікі, гісторыкі, архітэктары і проста неабякавыя людзі б'юць трывогу. Вось як пра гэта разважае настаўнік гісторыі Наталля Маркевіч: «Гэты раён варта было б захаваць як музей пад адкрытым небам: музей жыллёвай архітэктуры,

рамёстваў (разьбы, кавальства). Дамы знаходзяцца ў добрым стане, нягледзячы на тое, што ім больш за сто гадоў. У іх можна б было размясціць музейныя экспазіцыі, мастацкія гурткі ды майстэрні, дзе можна было б навучаць людзей разнастайным рамёствам. Такого кшталту музей для Гомельшчыны быў бы цалкам унікальным, бо апроч палаца Паскевіча ў Гомелі нічога адметнага ў архітэктуры практычна няма. Справа ў тым, што наш горад яшчэ ў сярэдзіне XIX стагоддзя быў заштатным, павятовым з пераважна аднапавярховай забудовай, у адрозненні, скажам, ад губернскага на той час Магілёва. Музей пад адкрытым небам у цэнтры Гомеля быў бы запатрабаваны і замежнымі турыстамі, бо палацаў у іх багата, а вось драўляны дэкор — цалкам унікальная для іх з'ява».

Цягам апошняга года актывісты грамадскай арганізацыі ТБМ ладзяць пешыя экскурсіі па драўлянай забудове па маршруце вуліц Парыжскай камуна, Арцёма, Валатаўскай, Карла Маркса. Дзясяткі чалавек — пераважна гомельская моладзь — даведаліся пра драўляны дэкор. «Мы жывем у Гомелі, штодня ходзім паўз драўляныя дамы і не ўсведамляем, якую каштоўнасць яны ўяўляюць. Таму адна з мэтаў нашых экскурсій — гэта распавесці пра ўнікальнасць драўлянага дэкору Гомельшчыны і, адпаведна, данесці думку пра неабходнасць ягонага захавання», — распавядае адзін з арганізатараў экскурсій Яўген Якавенка.

Намаганні гісторыкаў ды грамадскасці не марныя, бо ўлада ўсё ж такі іх пачула. Напрыканцы 2010 года адбылося пасяджэнне гарадской каардынацыйнай Рады па ахове гісторыка-культурных каштоўнасцей. Упершыню за адным сталом сабраліся чыноўнікі, архітэктары ды навукоўцы, каб абмеркаваць спосабы ўратавання драўлянай забудовы не толькі цэнтры, але і горада ў цэлым.

▶ СУЧАСНЫЯ АНЕКДОТЫ

Арганізацыя Аль-Каіда абвясчае набор у тэрарыстычныя групы. Беларускія токары і электрыкі, асабліва з пяцёркамі па школьнай хіміі, прымаюцца без чаргі.

Стабільнасць. Першая стадыя
У беларускай рэстарачыі:
— Скажыце, а што гэта за комплекс «стабільнасць»?
— О, гэта нашы адмысловыя стравы. Усе элементы збалансаваныя. Калі вы замаўляеце гарбаты з цукрам, то смажаны не будзе. А калі атрымаеце нешта, што гатуецца на алеі, то піце чай без салодкага.

Стабільнасць. Другая стадыя
«Смажаны і гарбата толькі для кліентаў, якія прыносяць свой алей і цукар!»

Стабільнасць. Трэцяя стадыя
«Абслугоўваюцца толькі кліенты са сваімі харчамі!»

Стабільнасць. Апошняя стадыя

«Рэстарачыя прапануе кліентам аналітычныя праграмы беларускай тэлевізіі, дзе ёсць кадры з ежай, заснятай за мяжой!»

— Чым долар, куплены ў Беларусі, адрозніваецца ад такога ж долара ў Злучаных Штатах?
— На беларускім — мазгі месціча, затаптанага ля абменніку.

Пасадзіў Бураціна залаты — і вырасла дрэва з залатымі манетамі. Набраў іх Бураціна, прыйшоў да таты Карлы... І атрымаў па шы: «Лепей бы пасадзіў грэчку!»

Дыктатура ў трох этапах:
1) «Вамнепашанцавалазкіраўніцтвам. Цяпер кіраваць мушу я!»
2) «Мудры народ варты свайго наймудрэйшага кіраўніка»
3) «Які гнюсны народ, не зольны ацаніць шчасця майго кіраўніцтва!»

▶ АНОНС

ТРЭЦЯЯ ПРЭМ'ЕРА КУРЭЙЧЫКА

Андрэй РАСІНСКІ

4 чэрвеня на тэлеканале «РТР-Беларусь» — прэм'ера расійска-французскай стужкі «Я дачакаюся» ад сцэнарыста Андрэя Курэйчыка. Гісторыя французжанкі, якая трапіла ў Савецкі Саюз, беларускае кіначынавенства не зацікавіла.

Сцэнарыст Андрэй Курэйчык сёлета прадстаўляе трэцюю прэм'еру. Дзве першыя стужкі «Ёлкі» і паўтор «Службовага рамана» былі лёгкімі расійскімі камедыямі. Карціна «Я дачакаюся» — сур'эзная драма, пастаўленая

па вядомым п'есе Курэйчыка «Тры Жызэлі».

У аснове фільму — гісторыя, якую расказала Курэйчыку кіраўніца тэатру «Сучаснік» Галіна Воўчак. Французжанка Жызэль Купес жыла ў Парыжы да вайны, але закахалася ў рускага салдата і паехала за ім у Савецкі Саюз. Там яе чакалі цяжкія выпрабаванні, якія Жызэль прайшла з годнасцю. «Уласна, пра гэта і кіно, — падкрэслівае Курэйчык. — Як захаваць годнасць у вусцішных, пачварных умовах».

Сцэнарыст прапаноўваў стужку «Беларусьфільму», але прапанава была адрынутая. «Тады я прадаў сцэнар Аляксандру Алейнікаву, аднаму з прадзюсараў фільму «Любошчы-мілошчы», а ён ужо знайшоў для яго кампанію і рэжысёра», — распавядае

Курэйчык. Музыку для інтэрнацыянальнай стужкі напісаў беларускі кампазітар Сяргей Ждановіч.

П'еса «Тры Жызэлі», па якой зроблены фільм, у 2004 годзе выйграла міжнародны драматургічны конкурс «Еўразія». На мінскай сцэне яна была пастаўленая ў Новым драматычным тэатры Аляксандра Гарцэвевым.

«Гэта першая сапраўдная экранізацыя маёй п'есы, — кажа пра стужку Андрэй Курэйчык, які на сёння адзін з сама паспяховаў расійскіх сцэнарыстаў. — На жаль, я не маю пакуль магчымасці рэалізаваць сябе ў беларускім кінематографі».

Трохгадзінны фільм «Я дачакаюся» разбіты на серыі па 45 хвілін. Першая серыя — а 20.45 з паўторам раніцай.

Новы Час

Агульнапалітычная
штотыднёвая газета

Выдаецца з сакавіка 2002 г.

Галоўны рэдактар
Кароль Аляксей Сцяпанавіч

Зарэгістравана Міністэрствам інфармацыі РБ. Пасведчанне
аб дзяржаўнай рэгістрацыі № 206 ад 20 ліпеня 2009.

ЗАСНАВАЛЬНІК: Мінская гарадская арганізацыя
ГА ТБМ імя Ф.Скарыны. Адрас: 220005, г. Мінск, вул.
Румянцава, 13. Тэл.: 284–85–11.

ВЫДАВЕЦ: Прыватнае выдавецкае унітарнае прадпры-
емства «Час навінаў». Пасведчанне №64 ад 12.01.2007 г.

АДРАС РЕДАКЦЫІ І ВЫДАЎЦА:

220113, г. Мінск, вул. Мележа, 1–1234.
Тэл.: +375 29 651 21 12, +375 17 268 52 81.
novychas@gmail.com; www.novychas.org

НАДРУКАВАНА ў друкарні УП «Плутас-Маркет».
г. Мінск, вул. Халмагорская, 59 А.

Замова № 605

Падпісана да друку 3.06.2011. 8.00.

Наклад 7000 асобнікаў. Кошт свабодны.

Рэдакцыя можа друкаваць артыкулы дзеля палемікі, не падзяляючы
пазіцыі аўтараў.

Пры выкарыстанні матэрыялаў газеты спасылка на «Новы Час»
абавязковая.

Рукапісы рэдакцыя не вяртае і не рэцэнзуе мастацкія творы.
Чытацкая пошта публікуецца паводле рэдакцыйных меркаванняў.